

MĚSTSKÁ SAMOSPRÁVA

V letošním roce došlo v městském zastupitelstvu i městské radě k některým změnám. Předně ze zastupitelstva a z rady odešla Mgr. Danuše Křiváková, která byla zvolena přednostkou Okresního úřadu v Hodoníně a od 1. srpna začala tuto funkci vykonávat. Na její místo postoupil Mgr. Jiří Hebnar, povoláním učitel, člen ČSSD. Ze zdravotních důvodů odstoupil člen městského zastupitelstva Ing. Dušan Kupka (ČSSD), kterého vystřídala jeho stranická kolegyně JUDr. Stanislava Schmiedová.

MĚSTSKÝ ÚŘAD

NOVÝ TAJEMNÍK

Už koncem minulého roku se kyjovští občané prostřednictvím Kyjovských novin dověděli o výběrovém řízení na obsazení funkce tajemníka městského úřadu. Do 8. ledna měli zájemci odevzdat obálky s nabídkami v sekretariátu starosty města. Do konkursu se přihlásilo 19 uchazečů, z nichž 17 se dostavilo k samotnému řízení. Do druhého kola postoupilo osm kandidátů a „vítězem“ konkursu a novým tajemníkem Městského úřadu v Kyjově se stal Ing. František Račanský.

A teď, jak to bývá zvykem, si nového tajemníka prostřednictvím jeho krátkého curriculum vitae představíme. Pan František Račanský se narodil 23. dubna 1947 v Kyjově, kde také v roce 1965 absolvoval na gymnáziu - tehdejší střední všeobecně vzdělávací škole. Poté studoval na Vysokém učení technickém v Brně. Před tím, než se přihlásil do konkursu, pracoval nejprve v kyjovské sklárně, pak v Elektrovitu ve Svatobořicích-Mistříně a od září 1997 byl ředitelem závodu u firmy Neria v Kloboukách u Brna. Ing. Račanský je ženatý, má jednoho syna a bydlí v Kyjově.

Funkci začal vykonávat od 1. února 1999 a nahradil tak dosavadní tajemnici Ing. Dagmar Havelkovou.

FINANČNÍ ODBOR

Rozpočet města na rok 1999 schválilo městské zastupitelstvo dne 16. prosince 1998 jako vyrovnaný, a to ve výši 143 181 000 korun. V průběhu roku byl rozpočet zvýšen rozpočtovými opatřeními z Okresního úřadu v Hodoníně o 22 395 200 korun, dále o dotaci ze Státního fondu životního prostředí na kanalizaci v ulici Za Humny ve výši 744 000 korun a o dotaci ze státního rozpočtu na výstavbu 4 bytových jednotek v ulici Jungmannově ve výši 500 000 korun. Po všech úpravách činil rozpočet k 31. prosinci 1999 232 043 900 korun. Největší navýšení ze státních dotací zaznamenaly opět sociální dávky. Z původního rozpočtu 26 500 000 korun byly navýšeny v průběhu roku o částku 20 700 000. Rozpočet na sociální dávky činil tedy celkem 47 200 000 korun. K 31. prosinci 1999 vypadalo hospodaření města následovně: příjmová část rozpočtu města byla splněna na 119,83 % (255 029 450 korun), výdajová část rozpočtu byla čerpána na 98,9 % (221 404 074 korun). Z těchto údajů tedy vyplývá, že městský rozpočet

nebyl tentokrát ztrátový jako v minulém roce. Jistě k tomu přispělo i to, že na rozdíl od minulého roku byly v převážné míře překročeny daňové příjmy, především u daně z příjmu fyzických osob z výdělečné činnosti. Navíc město v tomto roce prodalo akcie Jiho-moravské energetiky a Jiho-moravské plynárenské společnosti, čímž se příjem města zvýšil o 48 019 500 korun. O využití této částky rozhodne pravděpodobně městské zastupitelstvo v příštím roce.

Ve dnech 24. 2. - 2. 3. 2000 provedla členka Komory auditorů České republiky Ing. Helena Bimková audit, tj. kontrola účetní závěrky k 31. 12. 1999. Ing. Bimková doporučila po důkladné kontrole městskému zastupitelstvu schválit účetní uzávěrku města Kyjova za rok 1999 bez výhrad.

ODBOR VÝSTAVBY A MAJETKU

BYTOVÁ VÝSTAVBA

Komenského ulice

V loňském roce jsem Vás informovala o zahájení výstavby 13 bytů v Komenského ulici, na místě bývalého Sonevendova domu. Ve čtvrtek 4. listopadu v 10 hodin dopoledne si dokončený kombinovaný živonostensko-bytový dům, v němž je umístěno 28 bytů (jedno až pětipokojových, v některých případech atypicky řešených) a autosalon a servis Škoda, prohlédli představitelé města, přednostka okresu, dr. Klíma z ministerstva pro místní rozvoj, zástupce životního prostředí okresního úřadu, projektant stavby Projektis, s. r. o. Kyjov a dodavatel stavby Falco Kyjov. V prosinci se do bytů stěhovali první obyvatelé.

A ještě pár technických a statistických údajů. V případě financování výstavby domu a bytů došlo k využití čtyř zdrojů financování stavby: částkou 5,6 milionu korun se podílí město Kyjov, dotací 8,96 mil. korun přispěly Okresní úřad v Hodoníně a ministerstvo pro místní rozvoj, od budoucích nájemníků byla zajištěna půjčka ve výši 7,52 mil. korun a zbývající prostředky - 33,22 mil. korun - poskytly firmy Falco a Ekolaky, s. r. o., které byly společně s městem investory stavby.

Lidická ulice

Obyvatelé Lidické ulice se konečně dočkali téměř po dvou letech upraveného sídliště. Zaměstnanci Zahradnictví Selucký srovnali povrch, vyseli nové trávníky, zasadili živé ploty a nové záhony osadili květinami. Před tím byly opraveny ohrubníky a chodníky, takže k úplné spokojenosti snad jen zbývá vyrovnat prohlubeň v silnici před 3. blokem. Vznikla tím, že před domem stál při stavbě těžký autojeřáb, který svou tíhou a tíhou přepravovaného materiálu způsobil promáčknutí silnice. Ted' se v prohlubni za dešťů zdržuje voda, která vytváří obrovskou louži, jež se nedá mnohdy ani obejít, ani objet. Snad i tato „maličkost“ bude brzy odstraněna.

Nerudova ulice

Na nároží Nerudovy a Jiráskovy ulice začal v červnu vyrůstat polyfunkční dům s patnácti dvou až čtyřpokojovými obecními byty a se čtyřmi obchody v přízemí.

ZMĚNA SPRÁVCE MĚSTSKÉHO BYTOVÉHO FONDU

Od 1. prosince 1999 došlo ke změně správce městského bytového fondu, kterým se stala firma Falco Kyjov. Nájemníci pocítili změnu především ve zřízení jakéhosi „postu mluvčího“ každého ze vchodů v městských bytových domech, který je jakýmsi spojovacím článkem mezi nájemníky a firmou. Sídlo nového správce bytového fondu je na Dobrovského ulici v prostorách bývalého kyjovského pivovaru.

KABELOVÁ TELEVIZE

K nabídce 22 programů městské kabelové televize přibyl od 11. srpna zpravodajský infokanál, který nese název Kyjovská kabelová televize. Diváci si mohou čtyřicet hodin denně přečíst textové zprávy, dvakrát týdně, vždy v úterý a ve čtvrtek, vysílá studio asi patnáctiminutové obrazové zpravodajství, jehož první vysílání bylo po úvodním slovu starosty věnováno Slováckému roku. K Vánocům dostali diváci malý dárek: od 22. prosince mohou sestřih obrazového vysílání sledovat sedmkrát v týdnu, pětkrát denně. Premiéra je vždy ve čtvrtek v půl sedmé večer. Relace obsahují zprávy z Kyjova a časem by to měly být i zprávy z okolních obcí, kam bude také signál kyjovské „kabelovky“ zasahovat. Prozatím si mohou Kyjovskou kabelovou televizi naladit ve Svatoňovicích-Mistřině. Studio Kyjovské kabelové televize se nachází v budově Komerční banky, jeho zařízení, které umožňuje plně automatické vysílání, obsluhují Jiří Robek a Jaroslav Březina, který je také kameramanem.

OPRAVY STŘECH

Celkem více než dva tisíce čtverečních metrů plochých střech se opravilo na budovách Domu kultury, kina Panorama a mateřských škol na sídlišti U Vodojemu, v Nádražní ulici a v Bohuslavicích. Současně s opravou střechy proběhly v domě kultury také rekonstrukce sociálního zařízení u estrádního sálu, které bylo už léta nevyhovující.

OPRAVY FASÁD

Rekonstrukce přístavby historické části radnice

Všechny rekonstrukce, které se letos uskutečnily a které vedly ke zkrášlení vzhledu našeho města, měly jednoho společného jmenovatele - Slovácký rok. Na tento svátek folklóru chtěla být připravena také celá radnice, proto se i její přístavba (zadní trakt) oblékl do nového kabátu. Podle projektu architekta Vladimíra Bílého provedla kyjovská stavební firma RES, s. r. o., nákladem 780 000 korun obnovu fasády.

ODBOR MĚSTSKÉHO ARCHITEKTA

ČERNÉ SKLÁDKY

„Nesousedské“ chování některých našich spoluobčanů se daří jen velmi těžko před-
ělávat. K tomuto by měl co říct městský ekolog Ing. Vladimír Šimeček, do jehož „ranku“
patří také likvidace černých skládek. A že jich na katastru Kyjova není zrovna nejmé-
ně. Přestože je v Kyjově zaveden systém separovaného odpadu, nebezpečný odpad mo-
hou občané ukládat zdarma na ekologický dvoreček, další nepotřebné harampádí mohou
za párkatel odvézt do kontejneru u bývalé skládky v Nětčicích, černé skládky se neustá-
le na katastru našeho města objevují. A jen co je město nechá vlastně na náklady nás
všech odstranit, objeví se záhy buď přímo na stejném místě, nebo o pár metrů dále zno-
vu. Je také mezi námi hodně občanů, kteří nemají své popelnice a likvidaci domovního
odpadu pak řeší tak, že ho prostě vyvezou někde do příkopu nebo pod keř. Pak se tak-
oví výtečníci dokonce pokoušejí tvrdit, že žádný odpad neprodukují nebo že jej všechen
vyseparují. Pokud se při kontrole neprokáží potvrzením o likvidaci odpadu, mohou být
pokutováni. O likvidaci černých skládek se pak musí postarat město. Letos byla prove-
dena likvidace skládek u rozvodny el. energie, v Polámaných, v Bohuslavicích Pod sta-
rou horou a v Podsedkách a v Boršově za hřištěm. Podle informací městského ekology
nás všechny likvidace černých skládek v letošním roce stála 200 000 korun.

REKULTIVACE SKLÁDKY DOMOVNÍHO ODPADU V NĚTČICÍCH

Jsou to již čtyři roky, co se na skládku v Nětčicích přestal vyvážet odpad. V okam-
žiku, kdy byla uzavřena, vyvstala pro Městský úřad v Kyjově povinnost zabezpečit ji
proti průsakům srážek do podzemních vod a přikročit k její rekultivaci. Poté, co staveb-
ní technika dokončila terénní úpravy, byla na plochu přibližně čtyř hektarů položena
dvacetimetrová odplyňovací vrstva, na ni pak postupně geotextilie a dvacetimetrová
odvodňovací vrstva šterkopísku včetně drenáží. Vše se pak zasypalo sedmdesá-
ti centimetry orníční a podorníční zeminy. Na celé ploše se pak vysel trávník a vysadilo
se tu devatenáct tisíc listnatých keřů a stromků. Zastoupen je ptačí zob, černý bez, ja-
san, javor, bříza, dub, apod.

Náklady na rekultivaci dosáhly téměř 28 mil. korun, z nichž asi tři čtvrtiny činí do-
tace a půjčka ze Státního fondu životního prostředí. Rekultivaci zahájilo v červnu
sdružení firem VEČEŘA - MELIORACE, v. o. s. Žarošice a Milan Horáček, Sudomě-
řice. Práce byly dokončeny v listopadu. Po čistírně odpadní vod se tak tato akce stala
v devadesátých letech druhou největší investicí města v oblasti ekologie.

Komunální odpad se v současnosti z Kyjova vozí na skládku v Těmčicích.

KYJOVKA

Poslední listopadový týden začalo Povodí Moravy čistit koryto a břehy Kyjovky.
Čištění pochopitelně Kyjovce prospělo i vzhledově, ale někteří obyvatelé pozorovali
počinání bagrů hlavně v určitých místech toku poněkud s obavami. Do říčky se totiž po
mnoha letech vrátily ondatry a postavily si přímo ve městě své příbytky (např. u mlýnů,

v ulici B. Němcové, mezi mosty ve Svatoborské ulici a nadjezdu. ...). Občané měli proto strach, zdali bagry ondatrám neponičí nory.

ODBOR DOPRAVY

Protože se Kyjov v letošním roce připravoval na uvítání tisíců návštěvníků, kteří měli do města přijet na Slováký rok, veškerá činnost odboru dopravy směřovala k tomu, aby město bylo upravené a hosté se zde dobře cítili.

ÚPRAVY CHODNÍKŮ A VOZOVEK

Mimo běžnou údržbu chodníků, vozovek a dopravního značení se provedly některé významnější akce. Konečně byla dokončena úprava veřejných ploch po rekonstrukcích inženýrských sítí a výstavbě půdních bytů na Lidické ulici. Původní trávníky a záhony zničené při stavbě byly obnoveny a nově osázeny, u prvního bloku (počítáno směrem od internátu zdravotnické školy) byly dokonce vyzdviženy těžkými stavebními stroji zatlačené obrubníky a znovu osázeny tak, aby auta nemohla vjíždět na chodníky, záhonky a zelené plochy, ale u prvního bloku opravy obrubníků taky bohužel skončily, tudíž s velkou louží u třetího bloku, která vzniká za každého deště díky tomu, že zde silnice a obrubníky promáčká těžký autojeřáb, se budou kolemjdoucí trápit i nadále. K dalším úpravám vedoucím ke zkrášlení ulic našeho města patřilo přeložení chodníků na Dobrovského ulici u pošty a u herny, rekonstrukce části chodníku na Urbanově ulici u zemědělské školy, úprava povrchu vozovky a části chodníku na Tyršově ulici nad benzinovou stanicí. Ve spolupráci s obcany se zrekonstruovaly chodníky ve větší části Vrchlického ulice. Spolupráce mezi městem a obcany se při opravách chodníků, případně vjezdů a vstupů k rodinným domům osvědčila i v jiných městských částech. Město poskytlo materiál a jeho dopravu, občané provedli potřebné práce. Docílilo se jednak úspory městských finančních prostředků, jednak se prohloubil zájem občanů o vzhled města. V nemalém rozsahu se také pokračovalo v úpravách cest v Bohuslavicích.

REKONSTRUKCE HUSOVY ULICE

Snad největší akcí na úseku dopravy byla v letošním roce rekonstrukce Husovy ulice. Husova ulice byla jednou z mála ulic v Kyjově, kde se ještě zachovala kostkami vydlážděná silnice. Také chodníky byly již v dezolátním stavu, takže ulice už několik let po opravě přímo žadonila. V roce 1999 tedy na ni došla řada. Ve spolupráci se správci inženýrských sítí se provedly kompletní rekonstrukce vodovodů, kanalizace, plynovodů a veřejného osvětlení. Zámkovou dlažbou jsou vydlážděny nové chodníky, díky úpravám se zvýšil počet podélných parkovacích míst, před domy vznikly nové květinové záhonky. Nakonec byla položena živičná vozovka. V ulici zůstal zachován jednosměrný provoz a nákladní auta nemají do ulice povolený vjezd. Novotou zářící ulice byla předána do užívání těsně před Slovákým rokem, přesně 12. srpna. Akci jako investor zajišťovalo město, dodavatelskou firmou byly Stavby mostů a silnic, a. s. Hodonín, a projekt připravila firma Alfa Hodonín. Rekonstrukce si bez inženýrských sítí vyžádala náklady ve výši 2,2 mil. korun.

VÝSTAVBA VEŘEJNÝCH ZÁCHODŮ

Dalším významným počinem byla výstavba nových veřejných záchodů na Masarykově náměstí vedle kostela. Důvodem k tomuto kroku byl především totálně nevyhovující stav dřívějších WC, dalším důvodem byla výstavba nové tělocvičny zdravotnické školy, která s veřejnými záchody bezprostředně sousedí a u které vyvstala nutnost zajistit dostatečný průjezd pro případný zásah požárních vozidel. Původní šířka průjezdu mezi kostelem a bývalými WC byla 3 m, současné platné normy vyžadují minimální průjezdnou šířku alespoň 3,5 m. Protože se jednalo o částečně vyvolanou investici (investorem stavby tělocvičny byla zdravotnická škola a Školský úřad v Hodoníně požadoval zbourání stávajících záchodů), došlo k dohodě mezi městem, zdravotnickou školou a Školským úřadem v Hodoníně a byla uzavřena smlouva o sdružení finančních prostředků na demolici a následnou výstavbu nových veřejných WC. Na základě této smlouvy se zdravotnická škola a Školský úřad v Hodoníně zavázaly poskytnout částku 1 140 000 Kč na účet města, které se stalo investorem stavby veřejných záchodů. Demolice starých záchodů proběhla v dubnu a nová budova veřejných WC byla kompletně připravena k provozu 13. srpna 1999. Budovu veřejných záchodů postavila kyjovská firma Falco podle projektu Ing. Miloslava Čecha z projektové firmy Alfa Hodonín. Celkové náklady na celou stavbu včetně demolice dosáhly částky 1 881 090 korun.

DĚTSKÁ HRÁŠTĚ

I v letošním roce přibyla ve městě nová dětská hřiště. Na místě staré vodní nádrže v parku, s jejíž likvidací se začalo v březnu, vzniklo opravdu velice pěkné dětské hřiště s dřevěnými prolézačkami, skluzavkami, houpačkami, pískovištěm, lavičkami a jezírkem. Další dětský koutek vznikl v parčíku na Seifertově náměstí. Stávající hřiště ve dvoře bytových domů na Kollárově ulici bylo zrekonstruováno.

PŘÍJEZDOVÁ KOMUNIKACE DO DVORA POLIKLINIKY

Na podzim se prostřednictvím odboru dopravy začala realizovat další stavba, a sice příjezdová komunikace do dvora budovy polikliniky. Po mnoha jednáních se zástupci Polikliniky, s. r. o., Sokola, majiteli dotčených pozemků a města se podařilo vybudovat komunikaci, která výrazně přispěje k odlehčení Komenského ulice od vozidel parkujících před budovou polikliniky. I v tomto případě se naplnila myšlenka vícezádrojového spolufinancování stavby. Město Kyjov jako investor a vlastník stavby a nově rozdělených pozemků pod stavbou zaplatilo 52 % nákladů, 28 % uhradila společnost Poliklinika a o zbývajících 20 % se mezi sebou podělili 4 další vlastníci dotčených pozemků.

DALŠÍ OPRAVY

Aby před Slováckým rokem bylo ve městě opravdu všechno tip top, provedlo se osazení nového zábradlí na mostě přes Kyjovku na Komenského ulici u gymnázia, prováděly se opravy mostů a nátěry jejich zábradlí. Očisty a doplnění se dočkala také socha památníku před gymnáziem. Do vztyčené vojínovy ruky se vrátila lípová ratolest, která zmizela neznámo kdy a chyběla zde již mnoho let. Opravy památníku má „na svědomí“ kyjovská firma Vertika, která má již řadu zkušeností s podobnými rekonstrukcemi a prováděla také rekonstrukci kyjovské radnice. V místě zaslepení křižovatky na Masarykově náměstí zmizely již značně zchátralé dřevěné květináče, které nahradily betonové květináče s lavičkami.

VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ

Mnohé se změnilo také na veřejném osvětlení: mimo běžné osvětlení se ve městě provedla výměna všech svítidel v Boršovské ulici, nově byl nasvícen kostel v Bohuslavicích. Snad nejvíce patrné změny jsme se dočkali před vánočními svátky. Na sloupech veřejného osvětlení na Masarykově náměstí se objevily světelné vánoční motivy (stromčky, komety), nové „svíčky“ dostal vánoční strom, na radnici zářila velká číslice 2000. Velkým množstvím žárovek se rozsvítil také smrk před základní uměleckou školou.

DOPRAVNÍ SITUACE NA NADJEZDĚ A V NERUDOVĚ ULICI

Tvrdým oříškem v řešení dopravy ve městě zůstává už po několik let průjezd městem směrem od Brna na Veselí nad Moravou (ulice Strážovská, Nerudova). Snad nejhorší je situace na přechodech na nadjezdu. Táhlé klesání, dostatečně široká silnice a její dobrý povrch svádí řidiče k překračování v obci povolené maximální rychlosti (50 km/h). Hustota provozu je zde však tak velká, že chodci mívají problém přejít z jednoho chodníku na druhý. V loňském roce těsně před vánočními svátky došlo na stejném místě během 24 hodin k úrazům dvou školáků, letos zahynula při přecházení na přechodu důchodkyně. Rovněž auta vyjíždějící z kterékoliv vedlejší ulice mají během dopravní špičky velký problém zařadit se na hlavní silnici. Už se také hovořilo o snížení rychlosti v kritických místech na 30 km/h, místo toho se před přechody směrem ze sídliště Lidická objevily do povrchu vozovky vysoustružené retardéry, které podle názorů mnoha pozorovatelů nemají většího smyslu. Zpomalí zde pouze opravdu těžká nákladní auta naložená nákladem, protože jim hrozí, že se jim náklad při vibracích posune nebo uvolní. Problémem však už nejsou retardéry pro rychlá a silná osobní auta, proto málokteré z nich zpomalí. Také řidiči autobusů se snaží retardérům se vyhnout, a to dost nebezpečným způsobem. Najíždějí alespoň jedním kolem až těsně k chodníku (aby se autobus při větší rychlosti tolik nechvěl), kde však mohou zachytit chodce. Na vlastní oči jsem viděla i takové koumáky, kteří nelení navzdory dopravním předpisům vjet do protisměru, jen aby nemuseli zpomalovat a současně se vyhnuli retardérům.

Snad se někdy dočkáme v Kyjově semaforů, které by pomohly vyřešit dopravní situaci na zmíněném průtahu. Město už má sice od r. 1996 vypracovaný rozsáhlý projekt světelné signalizace, ale předběžný rozpočet sedm až deset milionů korun se prozatím nepodařilo zabezpečit.

INFORMAČNÍ SYSTÉM

Skoro rok slouží především přespolním cedule orientačního informačního systému města. První část systému tvoří směrovky s názvy ulic. Na sloupech veřejného osvětlení je instalovala společnost Region, která také provozuje turistické informační centrum. Další část značení představují směrové tabule s názvy důležitých úřadů a institucí ve středu města a konečně poslední částí systému jsou reklamní panely zdejších firem a obchodů. Za ty pochopitelně museli jejich majitelé zaplatit jako za kterýkoliv jiný typ reklamy.

PARKOVÁNÍ VE MĚSTĚ

Ten, kdo chce zaparkovat své osobní auto na náměstí, musí zaplatit 5 korun za hodinu. Výjimkou je pouze část parkoviště před mototechnou, kde je několik míst k parkování zdarma. Toho však využívali trhovci a parkovali zde oplechované vozíky, ve kterých přivázejí na tržiště své zboží. Tak ovšem zablokovali všechna parkovací místa a bránili tak krátkodobému zaparkování na neplaceném parkovišti. Po opakovaných stížnostech občanů schválilo zastupitelstvo novelu obecně závazné vyhlášky, podle níž se za přívěsy platí i v těch místech, kde dříve parkovaly zdarma. Majitel přívěsu tak zaplatí za první hodinu stání pět korun, za druhou deset korun. Po této lhůtě, kterou zastupitelé posoudili jako dostatečnou k naložení a vyložení zboží, roste parkovné hodinu od hodiny rychleji - 60, 80 a 100 korun, jež jsou maximem. Snahou tohoto opatření je vytlačit vozíky z náměstí a přilehlých ulic Komenského a Svatoborská.

OBCNÍ ŽIVNOSTENSKÝ ÚŘAD

Kyjov málem o svůj obecní živnostenský úřad přišel. Právě na začátek roku připadlo první čtení vládního návrhu zákona, kterým se měly zrušit obecní živnostenské úřady. Naštěstí (říkám naštěstí proto, že živnostníci by museli s každou, s prominutím, prkotinou jezdit zase nejbližší do Hodonína, ne-li dál) 5. února 1999 Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky zmíněný návrh zákona zamítla.

Koncem roku, konkrétně 30. prosince 1999, došlo k novelizaci živnostenského zákona. Tzv. velká novela (zákon č. 356/1999Sb.) obsahuje 226 změn a 27 přechodných ustanovení a bude znamenat velký zásah do činnosti živnostenských úřadů a zpřísnění podmínek pro vstup do živnostenského podnikání, zejména u zahraničních fyzických osob; částečně se zpřísnují i podmínky pro vlastní provozování živností.

V letošním roce pokračoval živnostenský úřad v činnosti dané právními předpisy, zejména živnostenským zákonem a zákonem o živnostenských úřadech. V podnikatelské sféře v Kyjově nenastaly během letošního roku žádné zásadní změny. K 31. prosinci evidoval kyjovský úřad 4442 živnostenských oprávnění (oproti roku 1998 je zde nárůst o 348 oprávnění). O zrušení živnostenských oprávnění požádalo 42 fyzických osob, z moci úřední byla zrušena oprávnění dvou fyzických osob. Z kyjovského regionu se v uplynulém roce „přestěhovalo“ jinam 9 společností a naopak do regionu přemístilo své sídlo 7 společností.

HOVORY S RADNÍČÍ

V pátek 26. listopadu se uskutečnily Hovory s radnicí. V loutkovém sále Domu kultury se diskutovalo na téma Byty, bydlení a kabelová televize. Na otázky asi 40 obyvatel odpovídali zástupci městského úřadu, Ing. Pajerek za odstupující Domus a pan Žandovský, majitel firmy Falco, která po Domusu od 1. prosince přejímá do správy obecní byty.

POČASÍ

Přehled o srážkách za rok 1999

měsíc	množství v mm
leden	10,0
únor	35,5
březen	46,7
duben	74,3
květen	36,3
červen	131,8
červenec	53,9
srpen	27,8
září	24,3
říjen	15,3
listopad	45,0
prosinec	35,6
celkem za rok 1999	536,5

V letošním roce nám opět prodloužili letní čas, tentokrát o 6 dní. Přesně trval od 28. března do 31. října. Bude-li to tak dál pokračovat, bude za nedlouho letní čas platit celý rok. Stále je hodně odpůrců letního času, dokonce i odborníci již nevidí tolik úspor, jako se propagovalo v uplynulých letech.

Začátkem ledna to nebylo se sněhem příliš slavné. První tři lednové dny byl poprášek sněhu. Sníh začal padat až od 27. ledna, kdy napadla asi šesticentimetrová vrstva. Celkem 19 dní v měsíci lednu bylo mlhavých. Od 5. do 8. ledna a 27. ledna byly mlhy silné až velmi silné (dohlednost do 50 m), teploty mírné do -5°C , koncem měsíce teploty klesly a 31. ledna bylo v 7 hod. ráno -12°C . Nejnižší teplota v měsíci a současně za celý rok vůbec byla v 7 hod. naměřena 1. února, kdy se rtuťový sloupec teploměru zastavil na hodnotě -17°C . Únor bílý - pole sílí, říká známé pořekadlo. Letos sníh pokrýval nejen pole téměř po celý měsíc. Dokonce 17. února jsme zaznamenali sněhovou pokrývku v maximální výši - 10 cm. Sníh a led dokonce způsobil dopravní potíže na našich vozovkách.

Se sněhem jsme se definitivně rozloučili 23. března, kdy nás paní Zima „postrašila“ poslední sněhovou přeháňkou. Už měla ale pramálo síl, protože její ledový dech jí nestačil ani na to, aby udržel tu trochu posledního sněhu. Opravdu poslední záchvěv zimy jsme zažili 21. dubna, kdy byly naměřeny teplotní hodnoty pod nulou - teplota ráno v 7 hod. byla -1°C .

První jarní bouřka (vzdálená) se přihlásila 5. dubna. Hřmění hromu bylo slyšet asi od 5.00 do 16.30 hod. Nejupršenějším měsícem v roce byl červen. Za celý červen spadlo 131,8 mm srážek. Perné chvíle jsme prožili ve dnech 21. a 22. června. Pršet začalo v pondělí 21. června ve 14 hodin a déšť trval po celý zbytek dne a v noci a pak ještě celých dalších 24 hodin, takže v úterý byla naměřena nejvyšší srážka za 24 hod. v měsíci a za celý rok vůbec - 48,00 mm. V Kyjově byl vyhlášen I. stupeň povodňové pohotovosti. Kyjovka se sice ve městě nevyhlila ze břehu, ale voda u mostu na nájedzu dosahoval

až téměř do výše mostu. Za městem směrem na Svatobořice Kyjovka vystoupila ze břehů a na poli zatopila plochu asi 50 x 100 m. Větší škody však nebyly zaznamenány.

Léto bylo pěkné a teplé, kdo si naplánoval dovolenou v tyto měsíce, nemohl si na počasí stěžovat. Poslední letní bouřka nám nad hlavami zahartusila před půlnocí 9. srpna. Také září a začátek října byly teplé a slunečné, citelně se začalo ochlazovat až ve druhé polovině října. Srážky v srpnu, září a říjnu byly minimální a nepravidelné, často nepršelo i několik týdnů, převládalo sucho.

Poprvé klesla teplota pod nulu 16. října. V 7 hod. ráno byla naměřena teplota $-0,5^{\circ}\text{C}$, ranní mrazíky se pak do konce měsíce vyskytly ještě čtyřikrát. Letos se Martin na svém bílém koni příliš neopozdíl. Prvních pár vloček poletovalo 13. listopadu, o něco víc sněžilo i o dva dny později, tedy 15. listopadu. V dalších dnech ležel sníh jen v poprašku, do konce měsíce se teploty měřené v 7 hod. ráno pohybovaly kolem -4°C . V sobotu 18. prosince napadlo asi 8 cm sněhu a padal i v dalších dnech. Kypodivu neroztál jako v uplynulých letech, kdy většinou byly Vánoce bez sněhu, ale zůstal ležet až do konce měsíce. 25. prosince připadlo na starý, místy již zledovatělý sníh asi 5 - 8 cm nového sněhu, který zajistil perfektní podmínky pro běžkaře. Dalo se lyžovat nejenom na Kameňáku - nejbližším rekreačním místě Kyjováků - ale i na polích v nejbližším okolí Kyjova. Ranní teploty se v 7 hod. pohybovaly kolem -10°C . Sníh se tedy letos udržel přes celé vánoční svátky, i silvestr byl bílý.

Zatmění Slunce

Výjimečného astronomického úkazu jsme se dočkali letos v srpnu. Na 11. srpna si pro nás vesmírná tělesa (Slunce, Měsíc, Země) připravila jedinečnou podívanou - zatmění Slunce. Ideální podmínky pro pozorování posledního částečného zatmění Slunce tohoto milénia byly i přes nepříznivé předpovědi meteorologů na celém území Hodonínska. Hodně lidí z naší republiky se obávalo, že kvůli oblačnosti úkaz nebudou moci pozorovat, proto se vydaly zástupy automobilistů na příznivější stanoviště v Rakousku nebo Maďarsku. Davy lidí se shromáždily také u observatoří i menších hvězdáren. Bohužel ne ve všech městech měli lidé tolik štěstí jako my v Kyjově, aby mohli zatmění pozorovat. Už dva dny před očekávaným úkazem byly v obchodech vyprodány všechny speciální brýle, které se vyrobily pouze pro tento účel. Objevovaly se také různé předpovědi o chování zvířat během zatmění, o rapidním poklesu teploty atd. Je pravda, že se během zatmění život ve městě jakoby zastavil. Všichni totiž upírali zrak chráněný brýlemi nebo skly na svařování k nebi. Přímý přenos zatmění vysílala také Česká televize na svém prvním programu a přinášela záběry z různých míst v republice. Z nich bylo patrné, že mnohde skutečně bylo nebe zatažené, tak jak to předpovídali meteorologové. My v Kyjově jsme měli štěstí a zatmění 97 % slunečního kotouče jsme mohli pozorovat po celou dobu. Postupně se začalo stmívat a ochlazovat, jakoby nastával soumrak, ale světlo bylo takové nějaké jiné. Ani ptáci, ani domácí zvířata na tento úkaz nějak zvlášť odlišně nereagovala, alespoň co já jsem mohla pozorovat. Zatmění jsem totiž sledovala v parčíku u kaple sv. Josefa, kde se zrovna proháněl pudl za svým míčkem a nikterak se úkazem nedal ve své hře vyrušovat. Ani ptáci nezmlkali a neukládali se do svých hnízd ke spánku. Jediným, kdo na zatmění spolehlivě zareagoval, byla světla veřejného osvětlení, která se v poslední fázi zatmění rozsvítila. Ojedinělý přírodní úkaz začal v 11.24 hod., maximálního zákrytu dosáhl ve 12.46 hod. Krátce poté i u nás oblohu zahalovala mračna. Kdo pozorování posledního úplného zatmění Slunce nestihl, bude si na další muset počkat celých 136 let.

PRŮMYSL

VETROPACK MORAVIA GLASS, a. s.

Organizační struktura této akciové společnosti je natolik složitá, že se do její popisování už nebudu asi nikdy pouštět. Pouze Vám sdělím, že generálním ředitelem kyjovské sklárny je Ing. Jan Válka.

Hospodářské výsledky společnosti v tomto roce byly ovlivněny pokračující stagnací hospodářské situace u nás. Na tuzemském trhu se začal pokles prodeje výrobků projevovat už v r. 1998 a pokračoval i v letošním roce. Oproti minulému roku se prodej snížil o 3,1 %, což v kusech znamená pokles o 25 mil. kusů. Celkem sklárna prodala v ČR 326,6 mil. ks sklenic. Přes všechny negativní vlivy prodej celkově v tomto roce vzrostl. Bylo to způsobeno vyšším exportem - kyjovští skláři vyvezli do zahraničí 321,1 mil. ks sklenic, tj. o 50,7 mil. ks více než v r. 1998. Když se to tedy vezme kolem a kolem, vzrostl prodej výrobků kyjovské sklárny vůči předešlému roku o 4,1 %, což v kusech znamená celkem 647,7 mil. sklenic. Za prodané skleněné obaly skláři utržili 1529,3 mil. korun, tzn. o 95,1 mil. více než v r. 1998.

K 31. 12. 1999 se ve sklárně snížil počet zaměstnanců ze 715 na 686, naopak se zvýšila produktivita práce.

Kromě kladného hospodářského výsledku v tomto roce patří k dalším úspěchům sklárny uvádění nových výrobků na trh. Vývoj výrobků je jedna z důležitých činností ve Vetropack Moravia Glass, při které musí být respektovány požadavky zákazníka, ale zároveň musí být zajištěna vyrobitelnost výrobku a jeho funkčnost u zákazníka. Během roku 1999 bylo vypracováno více než 200 návrhů nových výrobků jak pro tuzemské, tak zahraniční zákazníky. Zákazníci si z předložených návrhů vybírali, takže počet realizovaných výrobků je pochopitelně mnohem nižší, než byl počet návrhů. Z hlediska vývoje nových výrobků byl však rok 1999 zvlášť úrodný a úspěšný. Vysoké ocenění obdržela kolekce sklenic MAJO (na tatarské omáčky, majonézy a dresingy v objemu 185 ml, 245 ml, 325 ml) pro českobudějovickou firmu Záruba M+K a. s., která získala na veletrhu EMBAX-PRINT cenu Zlatý EMBAX-PRINT, cenu časopisu Packaging a ještě cenu, kterou uděluje obalová asociace SYBA - „Obal roku 99“. Vedle úspěšné sklenice MAJO „bodovala“ také láhev s keramickým uzávěrem BÜGELFLASCHKE 0,5 l, do níž v pivovaru Zlatý bažant na Slovensku plní pivo značky Kelt. Ojedinelá láhev (láhve na nápoje s keramickými uzávěry se začaly z našeho trhu vytrácet již před více než třiceti lety) získala na veletrhu polygrafie, papíru a obalů v listopadu v Bratislavě cenu Golden Pack 1999. Dalšími novými výrobky, které kyjovská sklárna uvedla na trh, byly láhve Slovlikér 0,7 l a Rasputin 0,75 l. Pro nevratný typ láhve s ústím pro závitovou korunku se rozhodl pivovar STAROBRNO, a. s. Tento typ láhve dosud žádný pivovar v ČR nepoužíval. Firma KAMIS si zvolila jako obal pro své výrobky - pikantní hořčice a dresingy - rovněž sklenice z kyjovské sklárny. Pro polského zákazníka, firmu POLSKA ŻYWNOSĆ se sídlem v Olsztynku, vyvinuli skláři láhev R.G.S. KUBUŚ 0,75 l, do níž se plní ovocné šťávy. Stejný typ produktu ukrývá sklenice pro polskou firmu HORTTEX.

V loňském roce jsem se zmínila o vyhlášení soutěže s ekologickou a výchovnou tematikou pro žáky 1. - 4. tříd základních škol KYJOVSKÝ STŘÍPEK. Výběrem posledních 50 pohlednic 4. etapy skončila začátkem května tato soutěž. Současně se rozběhly přípravy na největší monotematickou výstavu na světě, která se uskutečnila právě v Kyjově v jeden jediný den, a to 17. května. Všechny 141 211 soutěžních kreseb bylo za vydatné pomoci kyjovských studentů a učňů rozvěšeno na provázcích po městě. Zástupci agentury „Dobrý den“ z Pelhřimova, která se zabývá dokumentací rekordů všeho druhu po celé republice, pak celou výstavu změřili a zjistili, že je dlouhá 16 789 m. Ředitel agentury Miroslav Marek pak předal certifikát o dosažení světového rekordu generálnímu řediteli sklárny Vetropack Moravia Glass Ing. Janu Válkovi. Kyjovský rekord kandiduje na zápis do českého i celosvětového vydání Guinessovy knihy rekordů. Celou soutěž realizovala brněnská agentura Fair Agency, přímo v kyjovské sklárně měla celý projekt na starosti PhDr. Nadě Dolejská. Dvě stě finálových pohlednic a několik rarit bylo vystaveno v prostorách sklárenského klubu a o den později putovaly do Brna, kam se dostavila i většina jejich autorů, aby byli na výstavišti u příležitosti účasti a. s. Vetropack Moravia Glass Kyjov na veletrhu EMBAX-PRINT Brno 99 přítomni losování o hodnotné ceny. První cenu, kompletní počítač i s několika hrami, si do Borkovan odvezl sedmiletý Adam Novotný. Dostalo se i na kyjovskou školu, a sice na ZŠ Komenského, jejíž zástupci převzali jako výhru zájezd do rakouského safari parku v Gänserndorfu.

Akciová společnost Vetropack Moravia Glass se stala jediným, generálním sponzorem Slovákčeho roku. Sklárna se stala rovněž jedním ze zastavení jízdy králů. Na 14. srpna byl pro hosty Slovákčeho roku připraven Den otevřených dveří ve sklárně. Možnosti prohlédnout si společně s průvodci sklárenské provozy využilo asi 1017 lidí, k významným návštěvníkům patřila skupinka zástupců z partnerského francouzského města Yvetot.

TEPLÁRNA, a. s. KYJOV

Poté co dodavatel ukončil po 5 měsících výstavbu teplárny a vybavil ji veškerým strojovým zařízením, vystavila akciová společnost dne 31. března Certifikát o dokončení a rozběhla se série garančních a ověřovacích měření. Tyto zkoušky jednotlivých strojů trvaly do konce července, 30. července byl vydán certifikát Převzetí k provozu a od 1. srpna 1999 začal zkušební provoz, který bude trvat po dobu 1 roku, a teprve potom bude teplárna zkolaudována. Tak jak to při zkušebních provezech bývá (od toho také název **zkusební** provoz), vyskytly se i zde některé problémy. Předně to byl neúměrný hluk, který teplárna při provozu vydávala. Obyvatelé z nejbližšího okolí si pochopitelně stěžovali, takže hygienická stanice vyčlenila 8 míst, kde se pravidelně měřila hloučnost. Ukázalo se, že stížnosti byly oprávněné a hodnoty značně překračovaly povolenou mez hluku 45 dB. Proto se během celé doby zkušebního provozu pracovalo na tom, aby se hloučnost teplárny snížila. I když se problém podařilo částečně vyřešit, měření v dalším roce nám řeknou, zda se podařilo dosáhnout požadované hygienické hranice. Další problém se vyskytl po zahájení topné sezóny. První zkoušky topení se totiž prováděly v létě, a stroje tudíž nešly na plný výkon. Až když se začalo topit „načisto“, zjistilo se, že všechno nefunguje tak, jak by mělo. Ve dnech 17. a 18. listopadu se proto

v některých domácnostech napojených na teplárnu netopilo. Porucha byla ale naštěstí celkem brzy odstraněna a v bytech bylo opět teplo.

V září byly dokončeny poslední stavební a montážní práce stavby „Rekonstrukce vytápění bytového hospodářství města Kyjova“. Celá stavba byla úzce provázána s výstavbou Teplárny Kyjov - kogeneračního paroplynového systému využívajícího i odpadní teplo sklářských van kyjovské sklárny. Generálním dodavatelem rekonstrukce byla firma Landis & Gyr, s. r. o., finančně pak byla pokryta ze Státního fondu životního prostředí. Během rekonstrukce mohly být zrušeny lokální kotelny, jejichž prostory nyní čekají na náhradní využití. Ze dvou z nich (v Brandlově ulici a na sídlišti Za Stadionem) se již staly výměňkové stanice, které byly 13. října slavnostně uvedeny do provozu. Ostatní jsou prozatím prázdné a uvažuje se, že by mohly být využívány jako zkušebny hudebních skupin, klubovny pro zájmové organizace nebo ke komerčním účelům (různé menší provozovny).

KYJOVAN

Kyjovan, výrobní družstvo invalidů, se letos 12. dubna „dožil“ své čtyřicátky. Naplní práce zaměstnanců družstva, jichž je v současnosti více než 300, většinou se změněnou pracovní schopností, je zpracování plastů, kovovýroba, kartonáž a drobná elektrovýroba. Kyjovan má pět výrobních středisek; tři jsou v základním závodě v Boršově, jedno je v Hodoníně a jedno v Osvětimanech. Třicet pracovníků s těžkým zdravotním postižením navíc našlo uplatnění v chráněné dílně v Jungmannově ulici v Kyjově. Navíc současná vláda, na rozdíl od té předešlé, vychází družstvu vstříc.

Ještě nedávno však situace v Kyjovanu nevypadala tak dobře jako nyní. Problémy se začaly naplno projevovat v roce 1995. Bývalé vedení uzavíralo nevýhodné smlouvy, hodně těžkostí bylo s financováním stavby Domu služeb a řemesel, dnes obchodního domu Centrum v Jungmannově ulici, kde byl Kyjovan hlavním investorem. Navíc minulé představenstvo chtělo změnit uspořádání výrobních středisek. To však členská schůze zamítla, protože podle zkušeností z ostatních družstev členové věděli, že jakmile došlo k rozdělení, jednotlivé provozovny brzy zanikly. V konkurenčním boji se neubránily a zdravotně postižení lidé tak přišli o práci. Členové se proto vyslovili pro stávající organizační strukturu a zvolili si nové představenstvo.

KOH-I-NOOR HARDMUTH

Kdysi součást československého státního podniku Koh-I-Noor Hardtmuth, nyní osiřelá dřevařská dílna v Kyjově-Bohuslavicích vstoupila do likvidace. V úterý 16. března se v areálu závodu uskutečnila veřejná dražba, v níž se nabízely stroje, nářadí a motorová vozidla.

Rajdův dřevařský závod byl v únoru r. 1948 znárodněn, poté několikrát změnil vlastníka. Po listopadové revoluci požádal bývalý majitel o jeho navrácení. Proto byla bohuslavická dílna, v níž se dřevěné kmeny zpracovávaly na prkýnka pro výrobu tužek, vyčleněna z velké privatizace. O jejím osudu pak rozhodoval soud. Ten se ale táhl několik let, aby nakonec požadavkům restituenta nevyhověl a jeho vlastnická práva ne-

potvrdil. Mezitím byl jednou společností s ručním omezeným zpracován privatizační projekt, na jehož realizaci však společnost nedostala od žádného peněžního ústavu úvěr. Výroba byla proto v bohuslavické tužkárně zastavena již před sedmi lety. Z posledního ředitele, pana Karla Moudrého, se tak vlastně stal likvidátor závodu.

OBCHOD

PŘEDVÁNOČNÍ TRHY

Ve dnech 23. a 24. listopadu se již tradičně konaly na náměstí a v prostorách Domu kultury předvánoční trhy. I když je ze strany nakupujících o trhy velký zájem, bohužel úroveň nabízeného zboží je velice nízká. Navíc si je můžeme kdykoliv během roku koupit na stáncích vietnamských obchodníků. Osobně mi připadá, že se obchodníci na předvánočních trzích snaží zbavit „ležáků“.

NOVÉ PRODEJNY

Téměř každoročně je v našem městě otevřena nějaká ta nová prodejna, ale na druhé straně také některé prodejny zanikají. K těm první, tedy nově otevřeným, přibyla prodejna s klobouky, čepicemi a proutěným zbožím v prostorách bývalého hostince Na Špi-ci, která patří paní Libuši Sedlářové. Protože nynější restaurace se oproti té bývalé přesunula poněkud dozadu, vznikly v místech bývalého výčepu a jídelny jiné provozovny: už ona zmiňovaná prodejna a vchodem na rohu se dostaneme do Rodinné záložny a už teď vznikají nové prostory, pravděpodobně pro další prodejnu.

Novou expozici keramických obkladů a dlažeb otevřela v červenci ve své podnikové prodejně v Boršově stavební společnost MSO Trading. U příležitosti rozšíření prodeje uspořádala společnost propagační akci, při níž byli vylosováni výherci pěkných cen. Hlavní cenou byl nerezový plynový sporák v hodnotě 17 500 korun.

Ve čtvrtek 25. listopadu byla ve Svatoborské ulici, v bývalé prodejně počítačové firmy Tomia, otevřena vinotéka, tedy specializovaná prodejna s víny. Kupující si mohou vybrat ze sedmi stovek různých lahví. Asi jednu polovinu nabídky tvoří vína moravská a česká, ostatní jsou ze zahraniční produkce. Zastoupeno je více než dvacet zemí všech kontinentů, např. z Maďarska, Francie, Španělska, Řecka, Jihoafrické republiky, Japonska, Číny, Austrálie, Nového Zélandu... Jako doplněk jsou zde k mání také portská vína, sherry a vinné destiláty - armagnaky, koňaky a španělské brandy. Vinotéka také nabízí poradenskou činnost.

ZRUŠENÍ PRODEJNY

V létě byl ukončen prodej v samoobsluze na sídlišti U Vodojemu. Prozatím se neví, co majitel prodejny, akciová společnost Julius Meinl, s prodejnou zamýšlí. Brzy se začaly množit stížnosti obyvatel sídliště, protože zrušením prodejny ztratilo mnoho lidí možnost nákupu potravin, pro které jsou nyní nuceni docházet až dolů do města.

Několik let fungoval v kulturním domě bazar Šance, kde jste mohli prodat nepotřebné věci nebo na druhé straně nakoupit něco, co se v normálním obchodě už sehnat nedá nebo je to pro Vaši peněženku finančně neúnosné. Právě tento bazar k 15. dubnu zanikl. Od 15. do 30. dubna měl ještě otevřeno v úterý a ve čtvrtek, ale po tomto datu byl zrušen úplně.

SLUŽBY

CESNET

CESNET je síť, jejímž zakladatelem je 27 vysokých škol a Akademie věd ČR. Ve všech přístupových místech poskytuje širokou škálu standardních služeb.

Provozovatelé CESNETu se soustřeďují nejen na hledání zákazníka, ale především na to, aby uživatele naučili plně využívat Internet. CESNET nabízí školení skupinám i jednotlivcům, pro svého zákazníka vytváří webové stránky.

A právě proto, aby se mohlo více lidí seznámit nejen s Internetem, ale také se službami CESNETu, uspořádala firma ve dnech 2. a 3. června Dny otevřených dveří. Během dvou dnů si 265 zájemců z 18 obcí Kyjovska (především z řad studentů a zástupců obchodních společností) mohli vyzkoušet práci s Internetem, digitálním fotoaparátem a nejnovějšími výukovými programy. Lidí nejvíce lákala možnost vyzkoušet si obrazovou i slovní komunikaci s cizinou, konkrétně s Thajskem, Austrálií nebo Spojenými státy.

WEBOVÉ STRÁNKY MĚSTA

Rozvoj Internetu zasáhl také naše město. Prostřednictvím vlastních webových stránek se v této síti, kde můžete prostřednictvím osobního počítače vyhledat jakékoliv informace, můžete jeho prostřednictvím nakupovat nebo se setkávat se svými přáteli, prezentuje už i Kyjov. Na adrese www.kyjov.com je účastníkům sítě poskytován kompletní informační servis o dění ve městě a okolí, turisté se prostřednictvím stránek mohou například orientovat v nabídce ubytovacích a restauračních služeb na Kyjovsku.

Textové menu je členěno do několika kapitol - úvodní slovo starosty, veřejná správa, z historie města, historické památky, folklór, kultura, kulturní akce, Slovákýj rok 99, sport v Kyjově, cestovní ruch, služby v Kyjově, turistika na Kyjovsku, informace a výzvy a podnikatelská sféra. K textovým informacím jsou připojeny i podrobnosti, jako např. telefonní čísla, kontaktní adresy a barevné fotografie. Grafickou úpravu kyjovských webových stránek má na starosti společnost A studio group. Data určená ke zveřejnění dodává město spolu s turistickým informačním centrem.

SPT TELECOM, a. s.

Tato telefonní společnost poskytovala občanům Kyjova a přilehlých obcí služby prostřednictvím detašovaného pracoviště telekomunikačních služeb - TELESETu, které mělo sídlo v budově pošty na Komenského ulici. Kromě dalších služeb si zde zákazníci mohli koupit telefonní přístroje, odeslat fax nebo telegram, každoročně se zde vydávaly nové telefonní seznamy. Protože TELECOM zaznamenal pokles zájmu zákazníků o služby TELESETu, rozhodl se toto nerentabilní pracoviště k 31. 12. 1999 zrušit.

VEŘEJNÝ ŽIVOT

KDU-ČSL

Alespoň na chvíli se do místa svého bývalého působení vrátil P. Kupka, který krátce po sametové revoluci působil dva roky jako děkan kyjovské farnosti. V loňském roce se P. Kupka zúčastnil 8. světového katechetického kongresu v Lisabonu, jehož hlavním tématem byla otázka významu vyučování náboženství na prahu 3. tisíciletí. Na toto téma hovořil i s účastníky besedy, kterou poslední květnovou neděli uspořádala kyjovská organizace KDU-ČSL.

Ve spolupráci s farním úřadem církve římskokatolické se pod záštitou KDU-ČSL konala v Domě kultury v neděli 12. prosince Adventní besídka. Úvodní slovo pronesl P. Bohumil Vicha. Ve svém projevu se zmínil o významu a prožívání adventu doma, o zvycích kolem adventního věnce, krátce hovořil také o Vánocích a českém vánočním stromu pro náměstí sv. Petra v Římě. Na besídce dále vystoupily děti z křesťanské mateřské školy, z Kyjovánku a chlapci z Ústavu sociální péče pro mládež v Kyjově.

UNIE ROSKA

Před třemi lety vzniklo v Kyjově toto občanské sdružení, které sdružuje postižené mozkomíšní sklerózou. S myšlenkou jejího založení přišel Jiří Rechtořík, jenž se s problematikou nemocných roztroušenou mozkomíšní sklerózou potýkal na vlastní kůži. Chtěl tak pomoci i ostatním stejně postiženým, což se mu daří dodnes.

Roztroušená mozkomíšní skleróza je závažné onemocnění centrálního nervového systému, které probíhá ve formě remisí a vzplanutí nebo jako vleklá chronická choroba. Příčiny jejího vzniku jsou zatím nejasné a choroba je prozatím nevyléčitelná. Vedle základní zdravotní péče poskytované státem nadále zůstává nejúčinnější formou boje proti této chorobě svépomoc samotných postižených různými formami rehabilitace. Smyslem práce Unie Roska je udržení dosavadní tělesné a psychické kondice nemocných. Proto je činnost „roskařů“ velmi různorodá. Zaměřuje se hlavně na zdravotní programy - rehabilitační cvičení a plavání, hipoterapii, rekondiční pobyty se zdravotními programy, lékařské přednášky a mnohé další. Před třemi lety měla nová organizace 12 členů, dnes je jich už 38.

OMEGA

27. července otevřela Omega nové sběrné centrum použitého oblečení, příkrývek, hraček i dalších věcí denní potřeby ve dvoře budovy bývalé domovní správy na Svatoborské ulici 27. Prostory má Omega pronajaté od města za symbolickou jednu korunu. Věci, které sem mohou dárce přinést každé úterý od 9 do 11 a od 14 do 16 hodin, budou určeny pro lidi v nouzi nejen v České republice, ale např. i na Ukrajině nebo na Balkáně.

Toto humanitární občanské sdružení se však nezabývá pouze humanitární činností, jako jsou např. sbírky šatstva či potravin pro potřebné, ale pořádá také přednášky a kulturní akce. Právě z tohoto okruhu činnosti Omegy byla přednáška věnovaná vzpomínce na kyjovského amatérského hvězdáře Zdeňka Kunce, který zemřel vloni. Na dotazy diváků, kteří se shromáždili v sobotu 5. října v sále kina Panorama, odpovídali Jiří Grygar, známý vědec z oboru výzkumu vesmíru, teolog Eduard Krumpolc a slovenský astronom Igor Kapišinský.

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE

Diskusi na téma Politika a média připravila Česká křesťanská akademie na pátek 19. února. S občany přijel diskutovat Martin Fendrych, bývalý náměstek ministra vnitra a komentátor týdeníku Respekt. Hovořilo se například o vztahu politiků a sdělovacích prostředků, o stále častější krize novinářů ze strany politiků nebo politické morálce.

ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ

Od roku 1998 je u „zahrádkářů“ poněkud rušno. Mgr. Pavel Navrátil vystoupil na výroční členské schůzi s kritikou bývalého vedení. Měl výhrady k jejich hospodaření, k prodeji věcí movitých a zejména k prodeji nemovitosti - části domu na ulici Komen-ského. Dům byl prodán i přes nesouhlas většiny členů zahrádkářského svazu. Případ dokonce řešil i Krajský soud v Brně, který dosud nenašel konečné řešení. Mgr. Navrátil však nejenom kritizoval, ale také naznačil svoji představu o tom, jak by měla organizace zahrádkářů v budoucnu fungovat. Co všechno se novému vedení podařilo, můžeme posoudit na dalších řádcích.

Činnost zahrádkářů by se dala rozdělit na vzdělávací, rekreační a poskytování služeb. Do první kategorie činnosti by patřily zájezdy členů na výstavu FLORA Olomouc, na výstavu do Věže nebo na výstavu květin do rakouského Tullnu. Pro vinaře byla zajisté poučná výměna zkušeností s vinaři v Modré na Slovensku, kde si Kyjovští prohlédli také školní sklepy. Zájezd byl pro vinaře také odměnou za organizaci Velikonoční výstavy vína, kterou velmi kladně hodnotila kyjovská veřejnost. Sem zajisté patří i uspořádání domácí výstavy. Ve spolupráci se Středním učilištěm zemědělským v Kyjově na ní zahrádkáři v poměrně velkém rozsahu veřejnosti představili řadu květin, ovoce i zeleniny, dokonce i druhy, které se dříve ve zdejší lokalitě běžně pěstovaly, ale dnes už nejsou v našich zahrádkách tak běžné, jako např. dřínky, oskeruše, mišpule a další. Vinaři se na výstavě prezentovali rozsáhlým sortimentem odrůd vinné révy. Protože výstava byla velmi úspěšná, chtějí ji zahrádkáři pořádat pravidelně.

Do druhé kategorie bychom určitě mohli zařadit zájezdy na koupání v termálním koupališti ve slovenském Čalově.

Zahrádkáři také zajišťují celou řadu služeb jak pro své členy, tak pro nečleny. Prodávají např. postřiky, hnojiva, osiva a sadby, suší a moštují ovoce, vaří povidla, provozují pěstitelskou pálenici v Nětčicích. Prozatím jsou tyto služby prodělečné, protože neustále vzrůstá cena energie. Zahrádkáři by tento stav chtěli napravit tím, že pálenici nebudou už pronajímat jako doposud, ale chtějí ji provozovat sami. Další kladný finanční efekt by mělo přinést znovuzavedení společného pálení. To však bude vyžadovat počáteční investici, protože nádoby na společné nasypání jsou v katastrofálním stavu.

Velkým trnem v oku všech kyjovských zahrádkářů jsou jejich zahrádky. V minulosti je měli pouze pronajaté od zahrádkářského svazu, jemuž platili nájem, mnohdy neúměrně vysoký. Asi v roce 1995 se naskytla možnost odkoupit pozemky, na nichž se jednotlivé zahrádky nacházely, od jejich právoplatných vlastníků (obec, soukromníci). Celá věc se však po celé čtyři roky různě protahovala, až konečně v letošním roce se podařilo alespoň část zahrádek zahrádkářům odkoupit.

A na závěr ještě jedna formalita, ovšem velmi důležitá. Předsedou Základní organizace Českého svazu zahrádkářů v Kyjově je Mgr. Pavel Navrátil.

ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ

Protože v posledních letech došlo v rámci Českého svazu chovatelů k velkému úbytku místních organizací v okolí, sdružuje kyjovská organizace také členy z jedenácti okolních obcí. Stala se tak organizací téměř regionální a co do počtu členů je nejsilnější v hodonínském okrese. Zájemci o chov drobného zvířectva si mohou vybrat ze čtyř odborů: chovatel králíků - zde bylo letos registrováno 24 členů, holubů - 12 členů, drůbeže - 11 členů a obnoveného odboru okrasného ptactva, ale v kyjovské základní organizaci letos registrovali také 1 chovatele psů, 3 chovatele exotického ptactva, 1 chovatele akvarijních rybiček, 3 chovatele terarijních živočichů a 1 chovatele bažantů.

V letošním roce si kyjovští chovatelé připomněli 45 let od založení organizace a oslavu tohoto výročí umocnili řadou vynikajících úspěchů. Tím nejvýraznějším snad bylo získání ČESTNÉ VLAJKY, ocenění, které v tom kterém kalendářním roce obdrží od Ústředního výboru Českého svazu chovatelů v Praze 2 - 3 základní organizace v republice. Ocenění převzali chovatelé z rukou předsedy Okresního výboru Českého svazu chovatelů v Hodoníně Františka Krále na slavnostní schůzi dne 14. srpna. Při předávání byli přítomni také další činitelé svazu chovatelů a redaktoři časopisu CHOVATEL - RÁDCE.

Kyjovští chovatelé mohou mít radost také ze svého dorostu. Po mnohaleté přestávce, kdy mezi mládeží nebyl o chovatelství příliš velký zájem, se situace začala v roce 1995 zlepšovat. V tom roce začali také zdejší základní organizaci reprezentovat Lukáš Črlík a Jiří Rovenský ml. na různých soutěžích chovatelské dovednosti mládeže a většinou se vždycky umístili jak v okresních, tak národních kolech. Ani v letošním roce neudělali svým starším kolegům - chovatelům ostudu. Tři zástupci „mládežníků“ (Jakub Stojanovský - odbor králíků, Jiří Rovenský - odbor králíků, Antonín Brád - odbor drůbeže) se probojovali z okresního kola v Hodoníně až do národního kola, které se konalo ve Špindlerově Mlýně.

Už tradičně pořádají chovatelé během Slováckého roku výstavu drobného zvířectva, která se odbývá v prostoru bývalého tržiště v sousedství muzea. Na letošní okresní výstavě se prezentovalo 674 zvířat, mezi nimiž bylo zastoupeno 110 holubů, 324 králíků a 240 kusů drůbeže. Nejlepší chovatelé byli oceněni pěti putovními cenami, z nichž tři věnovalo město Kyjov. Pohár městské rady za nejlepšího holuba získal s moravským pštroskem černým běloocasým Jaroslav Bystřický z Sobůlek, Pohár starosty města vybojoval odbor drůbeže s českou husou Jaroslav Bayer z Terezína. Prvenství v odboru králíků a Pohár zástupce starosty si díky národnímu plemenu český strakáč havanovitý odnesl Josef Křemeček z Mistrína. V Memorials Josefa Nedbala, vypsáném pro králíky, zvítězil hermelín modrooký Jaroslava Přibyla z Kyjova, který tím obhájil loňské prvenství. To platí i o Josefovi Svozilovi z Moravan, jehož holub český stavák černý sedlatý vyhrál Memorials Rostislava Řihánka. Podle jednatele základní organizace pana Jiřího Rovenského to byla jedna z největších výstav tohoto druhu v okrese za posledních minimálně deset let.

LETECKO-MODELÁŘSKÝ KLUB

Tradiční akce s názvem Jarní polétání uspořádali kyjovští modeláři během posledního květnového víkendu na letišti u Milotic. Hlavní program se uskutečnil v neděli 30. května od 11 do 17 hodin a své modely zde představilo na 80 pilotů leteckých modelů z celé republiky i ze zahraničí. Diváci se mohli seznámit s rádiem řízenými modely všech kategorií, např. stíhačky z II. světové války či letadla, se kterými se setkáváme na obloze v současnosti. Na památku si zájemci mohli odnést potištěné tričko s emblémem akce.

Tomuto velkému setkání modelářů předcházela třídní výstava funkčních leteckých modelů, uskutečněná v dubnu v malém sále kulturního domu. Opravdovými „špeky“ výstavy byly rádiem řízené akrobatické modely, s nimiž se např. předseda klubu pan Miroslav Petr zúčastňuje mistrovství republiky. Na výstavě byly k vidění také volné větrone nebo tzv. házedla, která vyrábějí hlavně začínající žáci, aby se při jejich sestavování seznámili s konstrukcí letadel.

CÍRKEV ŘÍMSKOKATOLICKÁ

Koncerty

Kostel v Kyjově na náměstí neslouží pouze věřícím k modlitbám, ale také jako koncertní síň. Během letošního roku se zde konalo koncertů hned několik: 9. února předvedla díla Petra Ebena, Leoše Janáčka, Caesara Franca a Olivera Messiaena varhanistka Kamila Klugarová, 7. března účinkovali v kostele skomodáci - chrámový pěvecký sbor AMATORES MUSICAE ANTIQUE ze Svatobořic-Mistřína pod taktovkou Petra Varmuži, 19. května zpívala v kostele mezzosopranistka světového věhlasu Magdalena Kožená. Některé z koncertů se uskutečnily také v gymnaziální kapli: např. 11. července to bylo vystoupení komorního sdružení Chorus coronae z Chocně, v jehož provedení zazněly písně z kancionálu, skladby starých mistrů a americké a africké spirituály.

Přednášky a návštěvy

25. dubna kyjovský rodák ThDr. Ing. Eduard Krumpolc, Csc., proděkan Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci v městské knihovně přednáška „Církev a dnešní svět“, „O katechezi dnes a zítra“ hovořil 23. května při své přednášce P. Antonín Kupka z Otrokovic.

Při své cestě na Moravu zavítal 4. června do našeho města Mons. ThDr. Jaroslav Škarvada, pomocný biskup pražský a generální vikář pražského arcibiskupství. V Kyjově položil kytíčku na hrob svého přítele Mons. Jaroslava Sychry, kyjovského rodáka, setkal se s rodinou a přáteli Jaroslava Sychry, navštívil gymnaziální kapli a po večerní bohoslužbě uspořádal autogramiádu.

Poutě

Dva autobusy věřících se zúčastnily 2. května poutě křesťanských žen na sv. Hostýně. Další poutní zájezd pořádala kyjovská farnost pod vedením faráře Bohumila Váchy 29. května. Účastníci zájezdu navštívili nově postavený kostel sv. Vojtěcha v Otrokovicích, kostel sv. Rodiny v Luhačovicích, farní kostel v Uherském Brodě, prohlédli si

stavbu nového kostela v Šumicích. Na poutním mariánském místě v Provodově sloužil P. Bohumil Vicha mši a na závěr pouti navštívili poutníci bývalého dlouholetého kyjovského děkana Antonína Bělíka v Bojkovicích. Při poslední pouti tohoto roku dne 11. prosince směřovalo asi 40 poutníků na Velehrad, kde se konala prosebná pouť Za obnovu rodin a nová kněžská a řeholní povolání.

Významnější svátky a bohoslužby

13. května zažili kyjovští farníci výjimečnou situaci. Do kostela zavítala ve 22 hod. poutovní socha Panny Marie z Nazaretu. Pro kyjovské věřící to byla velká pocta. Kostel byl při přivítání a následné mši přeplněný, při nočním bdění, jehož se zúčastnili mladí i dříve narození, se chrámem nesly modlitby sv. růžence, přímluvy, prosby, meditace, zpěv a oslavné básně.

Letos se konaly ve farním kostele také primice. Primiční mši tady sloužil novokněz P. Antonín Marek z Kostelce.

Že se v Kyjově odbývá Slováký rok, bylo znát také ve zdejší farnosti: v gymnazijní kapli se konala od 12. do 15. srpna poutovní výstava „20 let pontifikátu papeže Jana Pavla“, 15. srpna se slavila hlavní pouť k počtě patronky kostela Panny Marie Nanebevzaté. Krojované družičky z Kyjova, Boršova, Bukovan a ze Sobůlek s dechovou hudbou a velkým počtem věřících přinesly do kostela sochy Panny Marie a v 9 hod. sloužili tři kněží (sekretář České biskupské konference Mons. Karel Simandl, domácí P. Bohumil Vicha a salesián P. Ladislav Herián) slavnou mši svatou, při níž hrála dechová hudba, vložky na kůru zpíval sólista Národního divadla Jaroslav Vavruška, herec Josef Somr četl první čtení. V 11 hod. se kostel stal dějištěm jednoho z pořadů Slovákého roku - Ze společných kořenů.

Hned následující den, 16. srpna, se v dalším kyjovském svatostánku - kapli sv. Rocha - sloužila mše na památku tohoto světce.

Opravy a úpravy

Opravovalo a upravovalo se jak v kostele, tak také na faře. V dubnu dostala tři oblouková okna v kapucínské chodbě kostela mříže, v červenci bylo v poschodí na faře vybudováno nové WC a pořízeno 9 nových oken menších rozměrů.

V září přibýly dvě nové mříže na oratoři. A opět se opravovalo na faře. Protože nedoléhaly některé dveře a okna a šly těžce zavírat, musely být ohoblovány. I zde přibýly mříže.

V listopadu se opět na faře obkládala kuchyň, předsíň, zed' kolem umývadla u záchodu a měnila se vana a mísa klozetu. Inu, i takové prozaické věci se dějí na faře.

V prosince vyčistili a naladili bratři Stehlíkové z Hodonína varhany v kostele.

Z farní matriky

V roce 1999 bylo v kyjovské farnosti pokřtěno 40 dětí, svátost biřmování přijali 2 farníci, u prvního sv. přijímání bylo 25 dětí. Svatbu v kostele mělo 12 párů. Svátost pomazání nemocných přijalo 330 farníků, církevní pohřeb mělo 72 osob.

Farní rada

V dubnu došlo k volbám do farní rady. Jejími členy se stali Jiří Berka, Jindřich Hochman, František Kouril, Roman Kuthan, Štěpán Polášek, Ludmila Robková, Ladislav Výleta, Petr Press z Bukovan a Antonín Slováček ze Sobůlek.

Oprava kostela v Bohuslavicích

Na jaře byla zahájena oprava kostela sv. Filipa a Jakuba v Bohuslavicích, který svým středověkým založením patří mezi nejstarší kostely na Kyjovsku. První písemná zpráva pochází ze 13. století, ovšem v 17. století byl stejně jako většina zdejších kostelů přestavěn v duchu barokního slohu.

Na letošní rok je plánována první etapa - rekonstrukce střechy. Kostel má novou střechu z pálených tašek - bobrovek, helmice věže je pokryta nekorodujícím plechem, natřeným polyuretanovým nátěrem v barvě tašek. Vyměněny byly i všechny okapy a svody. Aby se v příštím roce nemuselo stavět znovu lešení a ušetřily se tak finanční prostředky, opravila se současně fasáda horních dvou pater věže. A jak se říká: „Peníze jsou v první řadě.“ Kolik tedy první etapa opravy kostela stála a kdo ji financoval? 90 % z celkové ceny poskytne okresní úřad z fondu na opravy památek a aby bylo zabezpečeno pokrytí zbytku nákladů, byla vyhlášena sbírka. Druhá etapa by měla zahrnovat obnažení základů, kompletní sanaci a povrchovou úpravu vnějších i vnitřních omítek.

Předchozí opravy kostela se uskutečnily před deseti lety, ale nebyly valné úrovně - probíhaly většinou svépomocí, protože stát tehdy neuvolnil potřebné finance.

Ekumenické akce

Již řadu let se v Kyjově koná Týden modliteb, při jehož pořádání se sešli Česká biskupská konference, Ekumenická rada církví a Evangelická aliance. Od 11. do 21. ledna se sešli věřící v pěti kyjovských svatostáncích, jednou se shromáždění konalo v kostele v Kosteletci. Celou akci připravily církve římskokatolická, bratrská, československá husitská, českobratrská evangelická a církev adventistů sedmého dne. Řada sedmi bohoslužeb sestávala ze dvou částí - týdne modliteb Evangelické aliance a katolického týdne modliteb za jednotu křesťanů. Pro každý den byly vybrány konkrétní biblické texty, od nichž se o dvíjelo kázání.

CHARITA

Nově rekonstruovanou část budovy v Palackého ulici - sídla kyjovské Charity - se otevřela v pondělí 30. srpna. Prostory vysvětil prezident Arcidiecézní charity Olomouc Mons. Josef Šich. Po slavnostním aktu následoval Den otevřených dveří, při němž si návštěvníci mohli prohlédnout také výstavu fotografií „Krásy drog“ kontroverzního reportéra časopisu Reflex Jiřího X. Doležala.

Rekonstrukce trvala přesně tři měsíce a jeden den. Přišla celkem na 1,38 milionů korun, které byly pokryty především z vlastních prostředků, po sedmdesáti tisících korunách přispělo město a farní úřad, pět tisíc dala církev bratrská. Část nákladů byla po-

kryta také formou sponzorských darů. Budova, kterou do loňského roku užívala pečovatelská služba, byla Charitě předána v dobrém stavu. Druhá část budovy byla neobývatelná, bez sociálního zázemí. A právě ta prošla rekonstrukcí. K budově patří ještě dvorní trakt, ale ten je v tak špatném stavu - silně popraskané zdi - že ho pravděpodobně bude nutné zbourat. Sídlo Charity disponuje bezbariérovým přístupem a rozšířil se také prostor pro práci s drogově závislými lidmi - K centrum. Kontaktní centrum v Kyjově nabízí všem potřebným služby laického i odborného poradenství. Je připraveno poskytnout zdravotní, hygienický a sociální servis, jako např. výměnu injekčních stříkaček narkomaniům. Klienti přitom mohou zůstat v anonymitě. Ještě do léta se drogovou problematikou zabývala pouze jedna pracovnice, nyní zde pracují již tři. K centrum má také své streetworkery, což jsou vlastně terénní pracovníci.

Štědrý den nemusí být pro osamělé lidi tím nejsmutnějším dnem. Aby tomu tak skutečně nebylo, o to se postarala právě Charita. Kolem poledne připravila pro staré, opuštěné občany sváteční „večeři“ s rybou a bramborovým salátem.

Každoročně umísťuje Charita u vánočního stromu na Masarykově náměstí pokladničku, do níž občané vhazují podle svých možností různě vysoké příspěvky. Vybranou částku pak Charita využívá k finančnímu pokrytí dobročinných akcí. Nejednou obsah pokladničky přilákal nenechavce, kteří se chtěli bezpracně obohatit. Došlo k tomu i letos, kdy se pokladnička stala v polovině prosince terčem útoku mladých vandalů vracejících se kolem půlnoci z tanečních. Pokladničku připevněnou ke kmeni stromu utrhli a snažili se z ní vytřepat peníze. Naštěstí se k jejich řádění přichomýtl náhodný kolemjdoucí, který venčil svého psa. A protože to byl podle svědků pes opravdu statný, stačilo několik jeho „varování“, zloději se dali na útěk a nashromážděný obnos byl zachráněn.

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ KROK

V minulém kronikářském zápise jsem se zmínila o manželích Čamlíkových, kteří se v našem městě chtějí zabývat resocializací a pomocí lidem, kteří se stali drogově závislí. Jejich záměr se jim skutečně zdařil, a tak bych Vás chtěla seznámit s historií a činností Občanského sdružení Krok a terapeutickou komunitou.

Krok vznikl 11. prosince 1998 s cílem vytvořit nabídku sociálních služeb v drogové problematice. Hlavním cílem však bylo zajištění úspěšného fungování Terapeutické resocializační komunity Krok pro drogově závislé. Proto museli manželé Čamlíkovi nejdříve vytvořit projekt fungování takové komunity a svůj projekt a tím vlastně i svou myšlenku obhájit na příslušných institucích. Více než půl roku běhání a přesvědčování se nakonec vše podařilo a terapeutická komunita zahájila 7. července svou činnost. Město pronajalo komunitě budovu bývalé mateřské školy v Komenského ulici u železniční přejezdu, takže po nejnutnějších úpravách a úklidu se 23. srpna nastěhovali první čtyři klienti.

Délka pobytu v terapeutické komunitě je v rozpětí 14 - 20 měsíců. Podmínky pro vstup do komunity jsou věk nad 15 let, ukončená základní škola, 2 týdny kontrolované abstinence, písemná žádost a osobní konzultace před přijetím. Zpočátku po nějakou dobu nesmějí mít kontakt se svou dosavadní rodinou, s kamarády. Režim v komunitě je velmi přísný. Jsou vypracována přesná pravidla, probíhají terapeutické skupiny, individuální, skupinová, pracovní terapie a další. Klienti jsou vedeni k osobní zainteresova-

nosti na fungování komunity, a to od základních služeb v kuchyni, praní, žehlení, úklid, údržba areálu, jednoduché opravy a úpravy v zařízení. Každý z nich odpovídá za jednotlivé pracovní úseky. I takové samozřejmosti jsou pro ně velkou změnou ve srovnání s jejich dosavadním životem. Klienti průběžně absolvují víkendové zátěžové terapie, získávají fyzickou odolnost, vytrvalost, prověřují sami sebe, rozšiřují si poznání. Výsledným efektem resocializace je vytvoření pracovních a sociálních návyků pro úspěšný návrat do společnosti, do života bez drog. K tomu je ovšem zapotřebí také podpory rodin klientů, proto jsou pro ně připravovány rodinné terapie.

Komunita spolupracuje s mnoha organizacemi, které jí pomáhají v tom, aby mohla úspěšně fungovat. Tak např. gymnázium jí dalo k dispozici tělocvičnu, stavební učiliště posilovnu. Ale to je pouze zlomek spolupracovníků. V listopadu už byla činnost komunity natolik zaběhnutá, že terapeuti i klienti připravili pro sympatizanty, přátele a sponzory setkání nazvané „Čaj o páté“. Tomu předcházelo I. víkendové setkání rodičů klientů. Ovšem samotní klienti se nesměli ještě s rodiči setkat, proto „kluci“ strávili víkend částečně v kině, kde pro ně byla připravena pracovní terapie, částečně v naší rodině. Vánoce slavili jako v každé rodině - s vánočním stromčkem, který ozdobili vlastnoručně vyrobenými ozdobami a upečeným perníkem, perníkovým betlémem, štědrovečerní večeří a dárky pro sebe navzájem i pro své přátele.

DOMOV DŮCHODCŮ

Když se řekne domov důchodců, většině z nás se v mysli vybaví jakási poslední životní instance, v horším případě čekárna na smrt. Ovšem v kyjovském domově, jehož budova se nachází naproti nemocnici, tomu tak není. V poslední době se mnohé změnilo. Hlavně vzhled budovy samotné. Nad dřívě nevzhlednou „krabici“ se klene nová střecha s půdní vestavbou, k budově bylo přistaveno únikové schodiště, prostorné zádveři, vybudovány byly bezbariérové vstupy a chodníky. Proměnou prošla i zahrada domova: má nyní parkovou úpravu s altánem a lavičkami, které v pěkném počasí lákají k posezení a pobesedování. Nejčerstvější novinkou je ovšem nová kavárna U dobré pohody, která se čas od času otevírá v jídelně. Slouží pro obyvatele domova, jejich rodinným příslušníkům a přátelům, kteří je přijdou navštívit. Navštěvníci kavárny si zde mohou vypít šálek čaje, kávy, nealkoholického nápoje či si objednat pohár s ovocem a šlehačkou, zákusky, slané pečivo i chuťovky. Posezení u dobrůtek zpřijemňuje promítání videozáznamů ze společenských akcí: návštěvy pamětihodností blízkého i vzdálenějšího okolí, místních kulturních akcí či oslavy významných výročí obyvatel domova.

OSLAVY VÝROČÍ VZNIKU REPUBLIKY

Nejednalo se o žádné velkolepé oslavy, spíše o malou důstojnou vzpomínku. V předvečer státního svátku se sešli občané jako obvykle u Klvaňova gymnázia. Zástupci města a členové Sokola položili věnce k pomníku Svobody a v podání smíšeného sboru pod vedením Ludvíka Tesaříka zazněla hymna. O tom, jak se svátek 28. října slavil v letech 1919 - 1928, se starosta Jan Letocha mimo jiné zmínil při svém krátkém projevu, když citoval dobové záznamy z městské kroniky.

OFICIÁLNÍ NÁVŠTĚVY A NÁVŠTĚVY POLITIKŮ

V polovině února zavítal do Kyjova **ministr životního prostředí Miloš Kužvart**. Prohlédl si čistírnu odpadních vod, teplárnu a společnost Ekor. Při neformálních rozhovorech představitelů města s ministrem se hovořilo také o dalších projektech týkajících se zlepšování životního prostředí ve městě. Na závěr ministr Kužvart pochválil, že se v Kyjově udělalo za poslední léta v oblasti ekologie „opravdu more práce“.

V dubnu se v kyjovské knihovně setkal s občany **senátor Stanislav Bělehrádek** (KDU-ČSL). Při besedě seznámil účastníky s reformou státní správy v České republice a diskutoval s nimi i o postavení Kyjova v budoucím územním uspořádání.

Pozvání svého stranického kolegy Zdeňka Škromachia k návštěvě Hodonínska přijal **místopředseda České strany sociálně demokratické Stanislav Gross**. V Kyjově pobýval několik hodin ve středu 23. června. Když nahlédl pootevřenými vraty radnice na náměstí, čekala ho tam asi třicítka zvědavců. Přesto nakonec před své potencionální voliče předstoupil, aby spolu se svým kolegou Z. Škromachem odpovídali na jejich dotazy. Nejčastěji padaly otázky z oblasti mezd a důchodů, školství a armády.

Ve středu 29. září navštívil Kyjov **francouzský velvyslanec** v České republice **Philippe Coste** a kulturní atašé francouzského velvyslanectví Daneiela Pedret. Pan velvyslanec se při setkání s kyjovským starostou velmi zajímal o vývoj partnerských vztahů mezi Kyjovem a francouzským městem Yvetot a přislíbil aktivní podporu velvyslanectví při dalších aktivitách rozšiřování partnerských vztahů.

Dalším vzácným hostem, který v letošním roce poctil svou přítomností naše město, byl **ministr školství, mládeže a tělovýchovy Eduard Zeman**. Ve čtvrtek 7. října navštívil SOU Havlíčkova, SOU stavební a zvláštní školu. S řediteli učilišť projednával problematiku jejich škol, otázky postavení pedagogů a mistrů odborné výchovy, nedostatek vhodných učebnic, nedostatek finančních prostředků a další problémy. Na programu dne byla také již od r. 1995 připravovaná stavba společné jídelny a tělocvičny SOU stavebního a zvláštní školy. Při řešení tohoto vleklého problému přislíbil ministr Zeman pomoc. Na závěr svého pobytu v Kyjově byl přijat starostou města.

KULTURA

SLOVÁCKÝ ROK

Čas hrozně letí. Než jsme se nadáli, je tu opět další, tentokrát půlkulatý 15. ročník národopisných slavností Slovácký rok. A opět nastal ten známý kolotoč příprav. Příprava a realizace letošního ročníku byla na rozdíl od minulých let, kdy hlavním organizátorem byl Dům kultury, svěřena firmě REGION s. r. o. Hlavním managerem Slováckého roku byl jeden z majitelů firmy Roman Šikuta. Garantem slavností bylo stejně jako v předešlých ročnících město Kyjov.

První velkou propagací Slováckého roku byla prezentace na mezinárodním veletrhu cestovního ruchu v Brně GO 1999, přesněji řečeno v jeho regionální části nazvané Regiontour, který se konal na brněnském výstavišti ve dnech 7. - 10. ledna. Hlavním motem stánku okresu Hodonín byl tentokrát právě Slovácký rok. Před dominantou celé expozice - papírovou replikou kyjovské radnice - tančili členové Slováckého souboru Kyjov, hrála cimbálová muzika, návštěvníci veletrhu se nechali také zlákat koláčky a vínem.

Celou řadu akcí svázanou se Slováckým rokem pak 20. února odstartoval Ples Slováckého roku, z něhož připravil pan Jaroslav Březina třicetiminutový videozáznam s nejzajímavějšími okamžiky. V Kyjovských novinách i Slovácku vycházely články, které aktuálně informovaly o stavu příprav, ale seznamovaly čtenáře také s historií předcházejících ročníků. Aktuální informace si mohli zájemci a majitelé Internetu přečíst na internetových stránkách na adrese <http://www.kyjov.cz> a <http://www.region-kyjov.cz>. Na základě velkého zájmu médií o Slovácký rok proběhla 29. června v Praze velká tisková konference, jíž se zúčastnili zástupci pořadatelů - města Kyjova, Regionu, Domu kultury, Sdružení přátel Slováckého souboru Kyjov i Folklorního sdružení ČR. Zájem ze strany novinářů nebyl jenom o festival, ale také o město Kyjov samotné, o jeho aktivity, velké pozornosti se těšila také nově vydaná publikace PhDr. Františka Synka o historii Slováckých roků.

Při organizaci SR došlo také k některým inovacím: předně byl rozšířen počet míst, na kterých se uskutečnily jednotlivé programy - o prostranství u kaple sv. Josefa, jedna z výstav se uskutečnila přímo v kapli. Díky této volbě se někteří Kyjováci podívali do kaple, která byla pro veřejnost mnoho let uzavřena, poprvé. Ke spolupráci na tvorbě programů byli přizváni vedle zkušených „harcovníků“ také mladí autoři. Přehlédnout se nedala ani spolupráce se soubory a folklorními skupinami z vesnic celého Kyjovska a pochopitelně se starosty těchto obcí. Další novinkou bylo zahájení akcí Slováckého roku již ve čtvrtek odpoledne.

Jako každý ročník SR i ten letošní provázel propagační plakát. Do soutěže o autorství plakátu se přihlásilo 6 výtvarníků, mezi nimi i autoři již osvědčení - Vladimír Vašíček a Borek Bayer. Vítězně ze soutěže nakonec vyšel návrh Moniky Wolfové (roz. Šmídové), kyjovské rodačky a dlouholeté členky Slováckého souboru v Kyjově, která v současnosti studuje Akademii výtvarných umění v Praze. Její plakát, na němž byly dvě dívky v jihokyjovských svátečních krojích držící se za ruce, jedna ve starším typu

kroje, vyvedená černobíle, druhá v novém typu kroje, vyvedená barevně, měl symbolizovat sepětí minulosti s přítomností. Návrh i konečná podoba plakátu byl vystaven během Slováckého roku spolu s ostatními návrhy v kapli sv. Josefa.

Ne a pak to všechno po téměř ročních přípravách (programová rada se začala scházet od října 1998) a stovkách hodin usilovné práce vypuklo. Jak se říká, lehce se píše, ale hůř se dělá. Tomu, kdo se do podobné pořádání akce nikdy nezapojil, těžce se vysvětluje, co to dá úsilí. Ten, kdo to již zakusil, ví, o čem mluvím. Už jsem se zmínila, že klubíčko šňůry pořadů se začalo odvíjet ve **čtvrtek 12. srpna**. V 16 hodin zahájila ve Vlastivědném muzeu **výstavu** věnovanou **Josefu Křivaňovi** její autorka Mgr. Tatána Martonová. V půl páté odpoledne začal v parčíku u kaple sv. Josefa **medailonový pořad** (autor Josef Holcman) věnovaný nestorovi kyjovského folklóru a jednomu z pořadatelů prvních poválečných Slováckých roků **Josefu Sedlářovi (Pepičkovi)**. Pořad byl současně vernisáží **výstavy Plakát Slováckého roku** (autorka Mgr. Blanka Pokorná), jejímž prostřednictvím se návštěvníci mohli díky exponátům (především plakáty jednotlivých ročníků, fotografie, brožury a upomínkové předměty z velké části ze sbírek Vlastivědného muzea v Kyjově) vrátit zpět do historie a připomenout si uplynulé ročníky Slováckých roků. Obsah několika vstupních panelů tvořily plakáty z letošní soutěže Plakát Slováckého roku a pochopitelně vítězný návrh i jeho realizace - propagační plakát Slováckého roku 1999. Na výstavě se rovněž prezentoval pan František Čagánek z Nového Hrozenkova se svou sbírkou tureckých šátků, kterou vkusným aranžmá do výstavy vkomponovala paní Květoslava Motáňová. Večer v půl deváté si přišli na své milovníci dechovky. Na přehlídce dechových hudeb Kyjovska (autor Ladislav Svoboda) se na jevišti letního kina postupně vystřídaly dechové hudby Mistrůňanka, Žadovjáci, Podhoranka a Vacenovjáci.

I když oficiální zahájení Slováckého roku připadlo na **pátek 13. srpna**, slavnostní náladu se domácími i příjezdějícími hostům snažily navodit dechové hudby, které už od půl čtvrté odpoledne koncertovaly na náměstí. V 17 hodin zazněly z radnice **fanfáry**, které ohlásily všem, že 15. ročník národopisných slavností Slovácký rok v Kyjově byl zahájen. Zanedlouho potom přivezli zástupci Bukovan na náměstí máju, kterou potom za doprovodu muzik a zpěváků a pod dohledem přihlížejících diváků vztyčili. Ti, kteří se vraceli ze **stavění máje** domů přes park, se mohli zrovna zastavit a zhlédnout **medailonový pořad věnovaný cimbálové muzice Jana Slaměny a cimbálové muzice Javor** (autor Dušan Nenička). Protože druhý den byla sobota, kdy se obvykle nechodí do práce, mohl se páteční večer protáhnout i hodně přes půlnoc. A že se bylo opět na co dívat. Stěžejním a již tradičním programem pátečního dne byla **Klenotnice**. Její autor Josef Varmuža ml. ji nazval Od rozbřesku do soumraku a vystoupení dospělých zpěváků a muzikantů, kteří v ní účinkovali, předcházela tzv. Dětská klenotnice - přehlídka dětských cimbálových muzik a zpěváků **Zahraj ně muziko...** (autor Pavel Petržela). Oba pořady se odbývaly na jevišti letního kina. Po čtvrtečním pořadu věnovanému Pepičkovi Sedlářovi ožil parčík u kaple sv. Josefa znova v pátek ve 22.30 hod. **Nocturnový pořad** cimbálových muzik a zpěváků pod názvem **Zpívání pod hvězdami** připravil pro tuto příležitost bývalý redaktor brněnského rozhlasu Jaromír Nečas. Ten, kdo se v pátek dostatečně hudby a zpěvu nenabažil, mohl své chutě ukojit jak při tanečních zábavách v areálu Pod Kaštany, v parčíku u kaple či městském parku, tak u improvizovaných vystoupení řady „cimbálek“ po celém městě. Ovšem kdo chtěl v **sobotu 14. srpna** stihnout začátek **Jarmaku**, musel jít spát dříve a ráno si přivstat, protože prodejci otvírali

své stánky již v 8 hodin. Celé dopoledne se v prostranství, kde se jarmak konal, střídaly soubory se svým vystoupením, aby zpestřily nakupujícím rozhodování, zda to či ono koupit, nebo nekoupit. Přehlídka krojů (autor Ing. Ivo Šimeček) se pod názvem **V barvách duhy** konala opět na schodech kostela. V půl druhé odpoledne se městem začal plazit pestrobarevný had. To vykročilo ze seřadiště v prostoru kolem sokolovny čelo průvodu, v němž byly zastoupeny téměř všechny obce Kyjovska a Ždánska. Organizaci průvodu měl „na svém triku“ Zdeněk Langášek a podle toho jak často cvakaly spouště fotoaparátu a vrčely kamery, se průvod moc líbil. Po průvodě se rozběhl celý maratón pořadů: od 15 hodina na přírodním hledišti zahájil dětský pořad autorů Hany Vašulkové, Ladislava Šimečka a Jany Brhlavé **Málo nás, málo nás**, od 16. hodiny současně probíhaly dva pořady - stěžejní pořad **Slováckého roku** se stejnojmenným názvem, jehož autorem byl PhDr. František Synek, a pod titulem **Veselo v Kyjově** se v parku odehrávalo volné vystoupení souborů a muzik, jemuž formu vtiskl Pavel Růžička. Jiří Petru umístil opět do parku svůj pořad **Zazpívali sobě**, v němž zazpívali sobě i ostatním členové mužských a ženských sborů. Večerní program otevřel pořad vedoucího Slováckého souboru Kyjov Milana Pokoráka **Dyž tys ně nechtěla**. Ten se taneční formou pokusil ztvárnit vztahy dvou pohlaví. Různé muzikantské žánry spojil ve svém nočním programu **Musique, musici, muzikáči** autor Ing. Jiří Frolec. A pak se znovu až do samého rána po městě zpívalo a tančilo jak při organizovaných tanečních zábavách při dechové a cimbálové muzice, tak při improvizovaných setkáních muzikantů a zpěváků.

Neděle 15. srpna začala klidněji. Od 9 hodin se konala ve farním kostele mše s poutí na počest patronky kostela Panny Marie Nanebevzaté. Od 10 hodin se městem začalo rozléhat volání Hýlom, hálom – ano, to se vyvolávači a výběrčí **Jízdy králů** rozjeli po městě, aby vybírali na „krále poctivého, ale velmi chudobného“. Pro znalce už ani není třeba udávat, kdo všechnu tu krásu připravil. Samozřejmě, sourozenci Marie a Josef Holcmanovi ze Skoronic. Kdo chtěl nedělní dopoledne prožít trochu klidněji, zajisté si nenechal ujít pořad **Ze společných kořenů** a zasedl do lavic farního kostela a spolu s tónu skladeb v podání sboru AMATORES MUSICAE ANTIQUE (sbormistr Petr Varmuža) nechal svou mysl plynout do nadoblačných výšin. Pro děti i dospělé bylo v parku připraveno loutkové divadlo **Slovácko v pověstech a pohádkách**, kterého se ujal domácí loutkový soubor Sluníčko. Posledním pořadem, který během letošního Slováckého roku probíhal na přírodním hledišti, byl komponovaný pořad souborů Slovácka Paprsky slunce, který jeho autor PhDr. Jan Krist pojal jako jakousi reminiscenci na první ročníky Slováckých roků - k účinkování pozval soubory Kopaničiar, Malé Zálesí, Kunovjan, Vlčnovjan, Velická, Břeclavan, dále soubory ze Starého Hrozenkova, Ždánic a samozřejmě soubor domácí, tedy Slovácký soubor Kyjov. Účinkující i diváci pak průvodem odešli z letního kina na náměstí, kde se 15. ročník národopisných slavností Slovácký rok oficiálně ukončil. A jak jinak než **kácením máje**. Na rozloučenou všem hostům i domácím pak ještě do půl noci vyhrávaly cimbálové a dechové muziky. Pokud nevypukne třetí světová válka, nebude Kyjov srovnán se zemí nebo lidé neztratí chuť dělat radost sobě i jiným, sejdeme se za čtyři roky zas.

A ještě trochu statistiky. Letošní ročník Slováckého roku navštívilo celkem 60 230 hostů. Také z pohledu Policie ČR a městské policie probíhaly slavnosti velmi uspokojivě. Městští policisté zasáhli během celých 4 dnů pouze jednou, a to když se jim při sobotním průvodu přihlásili manželé, že postrádají dítě. Díky tomu, že strážníci dostali

perfektní popis holčičky, se rodina sešla po dvaceti minutách. Od té doby měli „městští“ klid. Také státní policisté měli jenom jeden případ. Z improvizované šatny pro účinkující na letním kině totiž někdo ukradl tašku s mobilním telefonem a fotoaparátem v celkové hodnotě 21 tisíc korun. Jinak byl klid, dokonce se ani nikdo neporval.

U příležitosti XV. Slováckého roku vyšlo připomínkové CD a magnetofonová kazeta, které jsou reedicí v r. 1991 vydané LP desky. Na nahrávce se představují Cimbálová muzika Jury Petru z Kyjova, Varmužova muzika z Mistřina, Ženský sbor z Ježova, Cimbálová muzika Pavla Borovičky, mužské sbory z Kyjovska a další.

Celkem tři filmové projekty zachycovaly na videokazetách průběh Slováckého roku 1999. Nakonec byl pro propagační účely vybrán videosnímek Jaroslava Březiny. Autorem scénáře a průvodního slova je etnograf PhDr. František Synek z Mistřina. Zhruba pětadvacet minut záznamu je reprezentativním průřezem celých slavností. Projekty, z nichž se vybíralo, byly chronologickým zachycením průběhu Slováckého roku. To bylo obvyklé i u kazet z předešlých ročníků slavností. Snímek J. Březiny a F. Synka přinesl nový, neotřelý pohled na celý festival. Kazeta zatím vyšla v nákladu 200 ks a je k dostání v cestovní kanceláři Régio.

Kromě video a audionosičů vyšly v souvislosti se Slováckým rokem také dvě knihy s folklorní tematikou. První publikace se jmenuje Slovácký rok v Kyjově 1921 - 1999. Jejím autorem je místopředseda Folklorního sdružení ČR etnograf a autor pořadí několika ročníků Slováckého roku PhDr. František Synek. Na 80 stranách předkládá čtenáři historii všech ročníků festivalu. Kniha je doplněna množstvím fotografií a reprodukcí plakátů slavností. Druhá novinka, Sbírka lidových písní Kyjovska a Žďánicka, je opravdovým skvostem. Po delší době vyšel opravdu reprezentativní sborník lidových písní, které pro vydání připravila brněnská etnografka Olga Hrabalová a ilustracemi doprovodila kyjovská výtvarnice Dagmar Pucharová. V knize je v notách i textu zaznamenáno na devět set písní. Aby mohla být vůbec vydána, přispěly finančně všechny obce regionů celkovou částkou 300 000 korun.

XV. ročník festivalu svou přítomností „ozdobila“ i řada osobností české politiky: místopředsdkyně vlády Petra Buzková, ministr vnitra Václav Grulich, senátor Jan Ruml, kandidát na senátorské křeslo Ivan Medek či prezident České lékařské komory David Rath.

DŮM KULTURY

Členové loutkového souboru Sluníčko při Domě kultury se ve dnech 26. a 27. března zúčastnili krajské přehlídky amatérského divadla v Třebíči. Kyjovský soubor si pro tuto příležitost připravil známou loutkovou pohádku O zlé koze Rozalindě. Dobře ji hodnotila nejen porota, ale také obecenstvo.

Snad nejveselejší z Besed u cimbálu, kterých Dům kultury pořádá většinou ve spolupráci se Slováckým souborem během roku několik, je ta velikonoční. Letos jí předcházela výstava vín kyjovské oblasti. Večer k tanci i poslechu hrála, ostatně jako téměř pokaždé (na tomto místě mi to nedá, abych neuvedla tak trošku kousavou poznámku, že se tím Besedy u cimbálu stávají stereotypními, i když o vynikající úrovni kapely nemůže být pochyby), Cimbálová muzika Jury Petru a Slovácký soubor předvedl ukázkou velikonočních zvyků. Velmi netrpělivě je všemi zúčastněnými očekávána půlnoc - ženskou částí

publika trošku s obavami, mužská část už se nemůže dočkat, až připravené žily, nezbytné to rekvizity velikonočních šlaháček, začnou tančit po lýtkách či zadních částech ženských těl. Právě na velikonoční Besedě u cimbálu totiž dochází k tomu zlomu, kdy se posledním úderem 24. hodiny chápe vlády šlaháčka. A že bývá na sále i v dalších přilehlých prostorách kulturního domu pěkný šrumec...

16 dětských souborů se setkala 7. května v kyjovském „kulturáku“, aby zde změřily své síly v **Regionální přehlídce dětských folklorních souborů Slovácka**. Odborná porota po zhlédnutí všech vystoupení vybrala 4 nejlepší, které se zúčastnily Zemské přehlídky moravských a slezských dětských folklorních souborů v Kroměříži. A které to byly? Nejlepším byl soubor Zálesácci z Luhačovic, který postoupil na celostátní přehlídku dětských folklorních souborů do Jihlavy, dále to byly soubory Hradišťánek z Uherského Hradiště, Malý Veličánek z Velké nad Veličkou a Dúbravěnka z Dubňan.

Kyjov otevírá bránu mezi národy. Pod tímto názvem se ve dnech 16. - 18. července uskutečnil mezinárodní projekt České republiky, Slovenska, Rakouska a Indie. Během tří dní si mohli návštěvníci vybrat z celé řady akcí; byly připraveny přednášky o duševním i tělesném zdraví a harmonickém životním stylu, které byly doplněny ochutnávkami jídel připravených podle zásad zdravé výživy, výstavy, módní přehlídky, taneční zábavy, koncert na tibetské mísy, vystoupení národopisných souborů z Kyjova i ze Slovenska. Stěžejním bodem programu byla sobotní přednáška Jagadguru Nāhamandaleśhwar Swami Maheshwarananda na téma Jak vnést do života více světla, pokoje a štěstí, které se zúčastnilo velké množství přívrženců jógy.

CONCENŦUS MORAVIAE

Letošní IV. ročník mezinárodního hudebního festivalu 13 měst jižní Moravy byl zahájen 5. června v Bystřici nad Pernštejnem a ukončen byl 4. července v Náměšti nad Oslavou.

„Kyjovské“ koncerty v rámci festivalu se uskutečnily 6. června v kostele Nanebevzetí Panny Marie a 22. června na zámku v Miloticích. Letošní ročník festivalu byl zaměřen na francouzskou hudbu a konal se pod záštitou velvyslance země galského kohouta v České republice H. E. Philippa Coste.

KINO PANORAMA

1998	kino Panorama	letní kino	celkem
počet představení	458	82	540
návštěvnost	32 127	5 774	37 911
prům. počet diváků na jedno představení	70	70,4	70

1999	kino Panorama	letní kino	celkem
počet představení	497	80	577
návštěvnost	28 346	5 000	33 346
prům. počet diváků na jedno představení	57	62	58

Přestože čísla v tabulkách nejsou pro kino nikterak příznivá, vezmeme-li v potaz neustále klesající tendence v návštěvnosti kin v naší republice, není bilance návštěvnosti i kyjovského kina až tak katastrofální. V hodnocení americké distribuční společnosti Warner Bros. dokonce získalo kino Panorama ocenění Kino roku 1999 ve své kategorii, tj. ve městech do 20 000 obyvatel. Mimo základní hrací profil kina (kino Panorama promítá každý den v 17.30 a 20.00 hod.) rozvíjejí pracovníci kina různé další kulturní aktivity. Pro děti je dvakrát měsíčně připravena za zvýhodněné vstupné v rámci dětského filmového klubu *Bijásek* nějaká pohádka či dětský film. Zkrátka nepřijdou ani děti v mateřských školách, kterým je každý měsíc věnováno uzavřené dopolední představení. Do kyjovského kina přijíždějí za pohádkou i „mateřnátky“ ze školek v okolních vesnicích. Filmovým fajnšmekrům patří filmová představení Kina Art, která v kině Panorama probíhají každé pondělí. Oproti komerčním projekcím jsou žánrově bohatší a navíc umožňují nahlédnutí i do neamerických filmových produkcí. Členskou základnu tvoří zhruba 80 členů, kteří na základě klubové legitimace mají slevu na vstupném - 30 korun na klubová představení (pro srovnání - na běžné, neklubové filmové představení se vstupné pohybuje od 40 - 50 korun v závislosti na druhu filmu, přičemž výši vstupného si diktuje distributorská společnost, nikoliv provozovatel kina). Stejněmu druhu diváka, tedy tomu, který chce mít z filmu i jiný zážitek, než počítat zástupy mrtvých a měřit potoky prolité krve na hektolitry, je určena přehlídka filmů *PROJECT 100*. Kino Panorama je také satelitním městem projekce na Mezinárodním filmovém festivalu pro děti a mládež ve Zlíně. Z tohoto festivalu se letos přišel ze Zlína do Kyjova představit snímek *Agnus Dei*, který zhlédli studenti gymnázia a žáci vyšších ročníků základní školy. Protože to byl snímek v původním znění, simultánního překladu se ujala profesorka angličtiny Klvaňova gymnázia Mgr. Libuše Urubková. Unikátní filmové představení se uskutečnilo v rámci Letní filmové školy v Uherském Hradišti. Do Kyjova přijel z Hradiště zvláštní vlak, který přivezl účastníky filmové školy, aby v kině Panorama se podívali na poslední projekci sedmdesátimilimetrového filmu v dějinách kyjovského kina a možná že v dějinách naší kinematografie vůbec, protože kyjovské kino bylo doposud už jediným kinem daleko široko, které mělo ještě k dispozici promítačky k projekci 70 mm filmů, kterým již odzvonilo a mnoho let se už na tento formát filmy netočí a zřejmě již točit ani nebude. Tedy po této projekci (28. července) promítači přístroje rozebrali, čímž v Kyjově skončila definitivně era panoramatických filmů. Její existenci už bude připomínat pouze širokouhlé promítací plátno.

Jedna filmová technika kino opustila, jiná se do kina nastěhovala. V prosinci nainstalovala firma pana Jaroslava Loskota z Bolatic u Opavy moderní zvukový systém *DOLBY SPECTRAL RECORDING*. Kvalitnější vnímání zvukové stránky filmu budou moci diváci posoudit začátkem příštího roku při slavnostním promítání ke 30. výročí uvedení kina Panorama do provozu.

V prostorách kina Panorama se uskutečnila také celá řada „nefilmových“ kulturních pořadů, které pořádalo přímo kino Panorama nebo při jejich realizaci spolupracovalo. Pro představu uvádím alespoň některé z nich: soutěž *MINIMISS* (pořadatel Dům dětí a mládeže), koncert Štěpána Raka a Alfréda Strejčka (*OMEGA*), mezináboženský dialog (*Křesťanská akademie*), beseda *Vesmír, víra, tradice* (*OMEGA*), slavnostní studium maturantů (zdravotnická škola), vánoční besídka (škola pro sluchově postižené), jazzový festival, na letním kině Country bál se skupinou Poutníci z Brna, folkový festival *Žalmanův folkový Kyjov* a samozřejmě všechny stěžejní pořady Slováckého roku.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA

Také knihovna se ve svém vybavení modernizuje. I sem konečně dorazily počítače. Okresní knihovna v Hodoníně zakoupila pro kyjovskou knihovnu 2 počítače, které čtenářům pomohou usnadnit práci při hledání určitých publikací. V dětském oddělení je na 10 CD k dispozici elektronická encyklopedie, z níž mohou malí čtenáři čerpat vědomosti do školy nebo pro své koníčky.

K modernizaci přispěla jistě také aktualizace fondu. Tzv. „mrtvé“ knihy, tedy knihy, které už dlouho nikdo nečte a v knihovně zabírají zbytečně místo, byly nabídnuty v burze knih k prodeji čtenářům. Knihy, které se neprodaly, byly navrženy na odpis.

Od 18. do 22. října se konal v Kyjově Knihovnický týden. Jeho účelem bylo nejen představení knihovnické práce, ale i získání dalších čtenářů. Program byl opravdu pestrý: v pondělí podávaly knihovnice obecné informace o knihovnách, o jejich činnosti, seznamovaly s informatikou knihovny, představily elektronické katalogy apod. Úterý patřilo setkání s představiteli města, poslanci a členy kulturní komise. Ve středu byla pro návštěvníky připravena burza knih, akce čtvrtého dne, zaměřené na handicapované občany, se odbývaly ve spolupráci s oddělením pro nevidomé a slabozraké. Pátek byl věnován dětem: byla vyhlášena literární soutěž, malí a mladí čtenáři (současní a možná, že i ti budoucí) si mohli prohlédnout dětské oddělení, mohli si vyzkoušet práci s elektronickým katalogem a CD-ROMem. Firma CESNET Kyjov nainstalovala do čítárny a studovny počítač připojený na Internet. Ten zůstal v knihovně i po skončení Knihovnického týdne a je k dispozici nejen čtenářům knihovny, ale vlastně komukoliv. Další velmi příjemné překvapení čekalo po celý týden hlavně pro ty zapomnětlivé čtenáře - byla vyhlášena amnestie na upomínky. Ten, kdo se během Týdne knihoven zaregistroval jako nový čtenář, nemusel tentokrát platit zápisné. Podobná akce se konala také v knihovně v Bohuslavicích, kde se ve čtvrtek od 13.30 do 16.30 hod. konal Den otevřených dveří.

A na závěr opět něco statistiky.

	1998	1999
<i>počet výpůjček celkem</i>		175 302
<i>počet výpůjček v čítárně</i>	43 694	51 547
<i>počet registrovaných čtenářů celkem</i>	2 928	3 101
<i>počet návštěvníků knihovny</i>	32 393	35 597

Jak je z tabulky patrné, nemá knihovna na rozdíl od jiných kulturních institucí o návštěvníky nouzi. Vznikající počet čtenářů a vypůjčených knih a časopisů je nasnadě: v současnosti sice vychází velký počet titulů knih a jejich výprava je mnohdy exkluzivní, ale málo kdo z lidí s normálním platem si může dovolit knihy stále, podle své chuti nakupovat, protože jsou velmi drahé. Alternativním řešením, jak si knihu či časopis přečíst, a přesto vydat za duševní prožitek pouze příslovečný obolos, je návštěva knihovny.

VLASTIVĚDNÉ MUZEUM

Omlouvám se předem všem čtenářům, ale protože pracuji v muzeu, následující řádky budu psát ve formě 1. osoby množného čísla, protože mi jaksi nejde přes zuby že někdo něco, když se to týká nás, pracovníků muzea. Ano, pracovníci, nemáme totiž mezi sebou ani jednoho muže, i když bychom ho velmi potřebovaly, hlavně při stěhování těžkých kusů. Ostatně naši manželé - nedobrovolně dobrovolní pracovníci - by mohli vyprávět.

Velikonoce jsou bezpochyby jedním z nejdůležitějších svátků ročního zvykosloví. A k nim zajisté neoddělitelně patří kraslice. Zdobení kraslic má na Slováckou mnohale-tou tradici a každá národopisná oblast má svou vlastní techniku zdobení. Muzeum v Kyjově uspořádalo soutěž Kraslice roku 99, již se zúčastnilo celkem 94 soutěžících, z toho 84 dospělých a 10 dětí. Mezi ženskou většinou se dokonce předvedli i 4 muži. Do soutěže zaslali soutěžící kraslice zdobené gravírováním (vyškrabováním), batiková-ním voskem, polepované slámou, malované, odrátované, polepované textilii, prolamova-né (zdobené vyřezáváním otvorů do skořápky), zelové (leptané kyselinou z kysaného zelí). Soutěž a následná výstava se setkala s velkým ohlasem, proto její organizátorka Mgr. Tatána Martonová se rozhodla soutěž připravit i v příštím roce. Kraslice zasláné do soutěže se staly součástí etnografické sbírky muzea.

Ještě bych se chtěla zmínit o dvou výstavách, uspořádaných v letošním roce, které se vymykalý obvyklým statickým výstavám. Protože do muzea chodí především školní mládež, je nutné je v současné době, plné různých médií, zaujmout také muzejními ex-pozicemi. A to se prostým vystavením předmětů do vitrín nemůže v žádném případě po-dařit. Proto se pracovníci muzea snaží, samozřejmě pokud to charakter výstavy dovo-luje, expozici nějakým způsobem oživit, vtáhnout návštěvníka do hry. To se, myslím, podařilo při výstavě Medicína očima staletí (11. ledna -12. března) a Pohádky ze Zlína (20. září - 14. listopad).

„Statickou“ část výstavy připravilo Zdravotnické muzeum v Praze. Lékařské ná-stroje ze 16. - 20. stol. doplňovaly panely s kopiemi dobových kreseb, které znázorňova-ly využití jednotlivých nástrojů, a s historií jednotlivých lékařských oborů. Právě tato výstava si přímo říkala o to, abychom dětem nabídli něco víc. Vzpomněly jsme si na svá dětská léta, jak si každý z nás rád hrával se svými kamarády na doktory. A tak hrací část výstavy byla vlastně realizací našich dětských her. O pomoc jsme požádaly Okres-ní nemocnici v Kyjově, jejíž ředitel nám vyšel v maximální možné míře vstříc. Stejně vstřícní byli také v místní zdravotnické škole. Díky těmto institucím se část výstavní místnosti proměnila v nemocniční pokoj. Byly tu stojany s kapačkami, noční stolek, sto-lek s lékařskými nástroji a nejvíce zaujalo lůžko, na něm ležel pacient v podobě gumové figuríny. Ale nebyla to jen tak obyčejná figurína. Byla stejně velká a také stejně těžká jako dospělý člověk a slouží vlastně jako jakýsi trenažér, na němž se budoucí zdravotní sestry učí tomu, jak správně aplikovat injekce, pečovat o pacienta včetně krmení, umý-vání na lůžku, převlékání, povlékání postelí, podávání mísy a „bazaňanta“. Navíc měla figurína odnímatelný hrudní koš, takže děti viděly, jak má člověk uspořádané útroby. Každý zájemce si mohl pod dohledem dvou budoucích zdravotních sester zkusit píchi-nout injekce, mohl kamarádovi ovázat „poraněnou“ ruku či nohu, u další figuríny si dě-ti vyzkoušely, jak správně provádět umělé dýchání a masáž srdce, k dispozici měly také funkční fonendoskop, pomocí něhož poslouchaly tlukot vlastního srdce. Protože to byl

moderní nemocniční pokoj, bylo jeho součástí také video a barevná televize. Ovšem na její obrazovce neběžel žádný filmový trhák, ale naučný film o poskytování první pomoci, takže si děti to, co viděly v televizi, vzápětí vyzkoušely v praxi. Pokud výstavu navštívili i žáci 9. ročníků, promítaly jsme jim také propagační film o kyjovské zdravotnické škole a ukázaly jsme tak i jednu z možností, kam jít studovat po dokončení základní školy. Žákyně vyšších ročníků Střední zdravotnické školy v Kyjově se na naše přání dokonce oblékaly do uniforem zdravotních sester. Nejenže odpovídaly na dotazy ohledně práce sester, ale poskytovaly především odborné rady při převazování, umělé dýchání, při píchání injekcí, kde zároveň měly nad dětmi také dozor, aby se neporanily injekčními jehlami. Kdo chtěl, mohl se zapojit do soutěže. Odpovědi na soutěžní otázky pak ležce vypracoval, když si pozorně prohlédl celou výstavu. Při závěrečném losování o volnou vstupenku na výstavu a programy muzea na celý rok se nám sešlo na 200 správných odpovědí. O tom, že jsme se rozhodly správně, svědčí i doposud rekordní počet návštěvníků - 1111.

Ovšem co do návštěvnosti výstavu o medicíně daleko předčila výstava Pohádky ze Zlína. Tuto výstavu, kterou jsme uspořádaly ve spolupráci s vedoucím kina Panorama Stanislavem Pokorným a především s Ateliéry Bonton Zlín si přišlo prohlédnout celkem 3066 lidí. Na 48 panelech byl zachycen průřez tvorbou zlínských ateliérů od jejich počátků po současnost. Fotografie doplňovaly postavičky z kreslených a animovaných filmů Hermíny Týrlové (Ferda Mravenec, Uzel na kapesníku, Pasáček vepří, Kocourek Modroočko, Vánoční sen...), Karla Zemana (Pan Prokouk, Cesta do pravěku, Pohádka o Honzovi a Mařence, Baron Prášil, o Sindibádovi...) a jejich pokračovatelů. U příležitosti pořádání výstavy Pohádky ze Zlína byla vyhlášena výtvarná soutěž pro žáky mateřských škol a 1. stupně základní školy. Zúčastnili se jí žáci kyjovských i vesnických škol. Soutěž byla vyhodnocena a vítězné práce byly oceněny věcnými cenami, prohlídkou Ateliérů Bonton Zlín a předplatným Dětského filmového klubu v kině Panorama v Kyjově. 10. prosince jsme výherce soutěže odvezli do zlínských studií, kde si přímo v reálu prohlédli studia, v nichž se „rodily“ filmy, kterých se výstava týkala. V kinosále studia Bonton jim pak pan Novotný, který měl celou výstavu „na svědomí“, promítl zlínské pohádky. I ostatní žáci měli možnost loutkové či kreslené hrdiny z výstavy spatřit na filmovém plátně, a sice při promítání pohádek v kině Panorama v Kyjově.

CLUB 596

V Kyjově vzniklo a 2. července se pro veřejnost otevřelo nové zábavní centrum s názvem CLUB 596. I když se zdá jeho jméno až tajemným, vzniklo velmi jednoduše: je to popisné číslo domu, v němž má na Komenského ulici své sídlo. Jeho majitelem je rodina Sedlářových, jimž dům patří. Paní Sedlářová se pokoušela v domě provozovat před otevřením klubu prodejny (Quelle, koberce a bytový textil), ale kyjovským zákazníkům, zhýčkaným koncentrací obchodů na náměstí a v jeho blízkosti, se do vzdálené prodejny nechtělo chodit. Proto prodejny neměly dlouhého trvání. Navíc v Kyjově už několik let chybí kulturní podniky, které by nabízely vyžití pro mládež. Ta pak odjíždí především na diskotéky do okolních vesnic (Dubňany, Kostelec...). Zpočátku se CLUB 596 zaměřil především na tuto kategorii návštěvníků. Každý pátek a sobotu se zde konají diskotéky pro dospělé, středa odpoledne je vyhrazena pro tanečníky základní školou po-

vinné. Postupně se začaly přidávat další pořady: nedělní dětské diskotéky, jazzové večery za účasti špičkových hráčů a sólistů orchestru Gustava Broma, country večery, módní přehlídky, prezentace kosmetických firem.

Ti dříve narození si jistě budou v prostorách nynějšího klubu pamatovat sídlo bývalých uhelných skladů. Stavebními úpravami vznikl komplex v avantgardním stylu: při vstupu se ocitnete v modrobílé francouzské kavárně, o kousek dál si posedíte v dřevěných boxech italské uličky, které navozují atmosféru přímořského městečka na jihu Evropy. Dále se dostanete do místnosti s kulečnickem, elektronickými šipkami a dalšími hrami. Nejvíce hostů pojme taneční sál s částečně prosklenou podlahou, která je současně stropem menších sklepních prostor.

DROBNÉ ZPRÁVIČKY KULTURNÍ

- ✎ V minulém roce nahrávala cimbálová muzika Hudci v anglickém High Wycombe materiál pro multimediální nosič. Cédéčko, na němž jsou písně z Kyjovska a Ždánka doplněné několika slovenskými a rumunskými instrumentálními kousky, nese název *Jede forman dolinú* a byla pokřtěna v pátek na Slovácký rok.
- ✎ Někomu v Kyjově ani širokém okolí nemusím cimbálovou muziku Jury Petřů sáhodlouze představovat. Všem je známá účinkováním v samostatných pořadech, z besed u cimbálu či z nepřeberných vystoupeních se Slováckým souborem. Muzika vydala také několik gramofonových desek a CD. Právě letos vzniklo další „cédéčko“ a audiokazeta. Tentokrát si muzika přizvala ke spolupráci známého písničkáře Jana Nedvěda, se kterým se muzika díky lidové písni přátelí již několik let. Dvě třetiny tvoří písně z Kyjovska v podání cimbálové muziky J. Petřů a sólistů Milana Pokoráka, Jany Petřů, Lenky Gajdové, Jiřího Petřů a Vladimíra Horáčka, na zbytek CD muzika doprovází Jana Nedvěda. CD vznikalo v TON Studiu Jaromíra Rajchmana v Dolních Bojanovicích pod profesionálním dohledem zvukových režisérů Aleše Podařila a Františka Šimka. Nový kompaktní disk jeho autoři pojmenovali *Zahučaly hory*.
- ✎ 12. února uplynulo 10 let od úmrtí choreografa mnoha slováckých souborů Jana Loutchana, rodáka z Mladé Boleslavi. Na stránkách kyjovské kroniky se o něm zmiňují proto, že působil také jako choreograf a vedoucí nácviků v Slováckém souboru v Kyjově. Z vlastní zkušenosti mohu říct, že zkoušky vedené Honzou Loutchanem byly téměř na profesionální úrovni. Jeho choreografie využíval soubor ještě dlouho po jeho odchodu ze souboru.

Narodil se 25. srpna 1931 v Brodcích nad Jizerou. Vyučil se strojním zámečníkem, ale brzy začal pracovat v kulturně výchovné sféře mládežnického hnutí. Jeho zájem upoutal lidový tanec, byl členem Vycpálkova souboru písní a tanců v Praze. Na Slovácko se dostal v roce 1960 jako metodik při přípravě národopisných souborů na II. celostátní spartakiádu. Přijal nabídku Vítězslava Volavého, ředitele tehdejšího Krajského střediska lidové kultury ve Strážnici, a pracoval zde načas jako metodik folklorních souborů. Ve Strážnici působil také jako umělecký vedoucí a choreograf souborů Danaj a Žerotín, později pracoval se soubory Hradišťan, Olšava, Podlužan, Velička, Skaličan, se soubory a skupinami z Kyjova, Mistřina, Milotic, Krumvíře, Vracova, Prušáněk a Hodonína.

- ✎ M^hDr. Karel Bimka sice pocházel s Mistřina, ale dlouhá léta zpíval s cimbálovou muzikou Jury Petru jako sólista. Účinkoval také v pořadech Slováckého souboru Kyjov, vystupoval při Slováckých rocích, natočil celou řadu rozhlasových nahrávek. Jeho životní cesta se skončila 16. ledna, kdy zemřel ve věku 92 let. Rodina i celá muzikantská veřejnost se s ním rozloučila na mistřinském hřbitově 23. ledna.
- ✎ Před sedmi lety vzniklo v Kyjově hudební nakladatelství a vydavatelství Gloria. Jeho zakládajícími členy byli D. Illík, L. Šebesta, M. R. Procházka, B. Čejka a Z. Gurský. Ten stanul o dva roky později v čele stejnojmenného dechového orchestru tohoto vydavatelství. Kapela tedy slaví pětileté výročí. K tomuto výročí vydalo nakladatelství profilovou nahrávku skladatele a kapelníka Zdeňka Gurského „Gloria 10 – Zdeněk Gurský“. Druhý titul, který vyšel, nese název „Pro dobrou náladu“ a kromě dechovky Gloria se na ní představila pražská kapela Krajanka.
- ✎ Už se stalo tradicí, že se u vánočního stromu scházejí účinkující i diváci, aby si společně zazpívali vánoční koledy. Letos se 14. prosince představilo na zpívání u vánočního stromu na Masarykově náměstí na sedmdesát účinkujících. V asi hodinovém programu se představily děti z národopisného souboru Kyjovánek, mužský sbor z Boršova, ženy z Ježova a mužský i ženský sbor Slováckého souboru Kyjov. U stromu se zpívaly jenom koledy, od čistě regionálních až po ty nejznámější, nadregionální. Akce se koná vždy v podvečer, v době, kdy se už zavírají obchody, lidé už odcházejí ze zaměstnání, nemusejí proto nikam pospíchat a mají čas se zastavit, poslouchat nebo si i zazpívat s účinkujícími.
- ✎ Turné Japonsko 98 byl název besedy, kterou Slovácký soubor Kyjov připomněl svou loňskou cestu do Japonska. V programu, který doplnila obsáhlá výstava fotografií, byl promítnut půldruháhodinový videozáznam, sestříhaný ze zhruba šestnácti hodin materiálu. Ten dokumentuje nejzajímavější části asijského zájezdu, jako např. výstup na sopku Kirišima na ostrově Kjúšú, přijetí u starosty tokijské městské části Edogawa či návštěva české vesnice ve městě Kagošima, jejíž majitel Masahiro Yamamoto byl jedním z hostitelů souboru.
- ✎ Verbuňk a lidový tanec vůbec má v Kyjově mnohaletou tradici. Je pěstován a uchováván především členy Slováckého souboru Kyjov. Hoši se cifrování učí od svých starších kolegů, na zábavách a při hodech omrkávají cifry od těch dříve narozených, zkušených verbířů. Aby si tanečníci verbuňku změřili své síly a zjistili, který ze nich umí nejlépe cifrovat, k tomu slouží Soutěž o nejlepšího tanečníka verbuňku kyjovského Dolňáčka, která se v neděli 16. května v kulturním domě konala již po několikáté. Soutěžního klání se zúčastnilo 18 verbířů ve věku od šestnácti do osmadvaceti let. Vítězem se stal Josef Jandásek ze Žeravic, druhý byl Pavel Růžička z Kyjova a na třetím místě shodně skončili Martin Kulheim ze Svatobořic-Mistřina a Ladislav Šimeček z Kyjova. Vítěz současně postoupil do verbířského finále na mezinárodním folklorním festivalu ve Strážnici, kde už ho čekali konkurenti z celého Slovácka.
- ✎ Cimbálová muzika Hudci se postarala o hudební program při oslavě 5. výročí vzniku Linky bezpečí. K účinkování do pražského hotelu Holiday Inn je pozvala výkonná ředitelka Zuzana Baudyšová.

ŠKOLSTVÍ

MATEŘSKÁ ŠKOLA, NÁDRAŽNÍ ULICE

Řeknu Vám, že bych chtěla být ve věku, kdy bych ještě mohla navštěvovat mateřskou školu. A asi bych si vybrala právě tuto školku, protože dětem poskytuje opravdu velmi bohatou škálu různých aktivit, takže si myslím, že se tu děti vůbec nemusí nudit. A vůbec bych se nedivila, kdyby děti ani nechtěly chodit domů. Posuďte sami: keramický a pohybový kroužek, výuka angličtiny a hry na flétnu, předplavecký výcvik, škola v přírodě, karneval, výlety s rodiči, táboráky, exkurze, prodejní výstavy knih, burzy dětského oblečení a sportovních potřeb. Velký důraz klade školka na přípravu budoucích prvňáčků. Paní učitelky provázejí děti kurzem grafomotoriky, který je zaměřen na uvolnění ruky a správné držení tužky. Pozornost je věnována i dětem s vadami řeči v logopedické třídě, kde se jim věnuje logopedka Mgr. Podlucká.

MATEŘSKÁ ŠKOLA, JUNGMANNOVA ULICE

Místo loňských sněhuláků zaplnila školku různá strašidla, čarodějnice, bubáci, ohniví muži, draci, vodníci a další pohádkové bytosti. Šlo o další akci, kdy si rodiče hráli spolu s dětmi a vytvořili dohromady doslova strašidelný hrad. Jeho atmosféru dětem pomohly vytvořit paní učitelky, takže školka, pardon – hrůzostrašné sídlo strašidel, byla plná pavouků a pavučin, duchů, netopýrů a dalších fujtajblíků. Strašidylka byla k vidění také ve výloze bývalého mléčného baru na náměstí.

SLOUČENÍ MATEŘSKÝCH ŠKOL

Po rozsáhlých jednáních a zvažování všech pro a proti rozhodly rada a zastupitelstvo o sloučení dvou mateřských škol, a sice v ulici Mezi Mlaty a Jungmannově. Účinnost tohoto rozhodnutí vešlo v platnost 1. července a nová mateřská škola pod názvem **Mateřská škola Kyjov-Střed** začala fungovat od 1. září v budově mateřské školy Mezi Mlaty. Tomuto kroku předcházela široká diskuze, jednání v radě i osobní návštěva starosty Letochy i vedoucího odboru školství MÚ Frolce v obou školkách, kde nejen učitelkám, ale i rodičům objasňovali důvody, které ke sloučení vedly. Především je to dlouhodobě se snižující porodnost v Kyjově, a tím pádem snížený počet dětí ve zdejších mateřských školách. Ve školním roce 1998/99 fungovaly v MŠ Mezi Mlaty ze 4 tříd pouze 2, v MŠ U Vodojemu byla v provozu dokonce jenom 1 třída.

Zastupitelstvo rovněž rozhodlo o novém způsobu řízení a hospodaření mateřských škol, a to přechodem na právní subjektivitu MŠ Kyjov-Střed, Za Stadionem, Nádražní a Boršovská. To tedy znamená, že uvedené mateřské školy začaly pracovat v režimu příspěvkových organizací zřizovaných městem. Tím se přenesou pravomoci spojených s vedením školky a jejím provozem přímo na ředitelku školky (dosud provoz MŠ zajišťoval odbor školství a kultury městského úřadu, personální a mzdovou problematiku řídil Školský úřad v Hodoníně). Na středu 31. března byl vyhlášen konkurs na obsazení míst a ředitelky nejen ve sloučené mateřské škole, ale také na místa ředitelky všech školek.

kteřé přecházejí na právní subjektivitu. Výsledky konkursu znějí následovně: ředitelkou „nové“ mateřské školy se stala Zdena Kámerová, učitelka MŠ v Jungmannově ulici, která zvítězila v konkurenci dalších čtyř svých kolegyní. Konkursem úspěšně prošly i ředitelky mateřských škol Nádražní, Boršovská a Za Stadionem.

MATEŘSKÁ ŠKOLA STŘED

A teď krátké představení nové mateřské školy. Jak už jsem se výše zmínila, ředitelkou školky je Zdenka Kámerová. V současné době je zde zapsáno sto dětí ve věku od tří do šesti let, které jsou rozděleny do čtyř tříd. Jedno oddělení má speciální církevní zaměření. Učitelky spolupracují se zdejším farním úřadem, přičemž výuka je stejná jako v ostatních třídách, je ale více proložena prvky náboženské výchovy.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA J. A. KOMENSKÉHO

I zápis do první třídy základní školy se dá dětem zpríjemnit. O to se snaží i učitelé této základní školy. Již druhým rokem se v den zápisu budoucích prvňáčků škola mění v pohádku. Letos se učitelé nechali inspirovat pohádkou O perníkové chaloupce. Příchozí adept na školní docházku dostal pamětní list, který ho provázel po všech stanovištích zápisu, jichž bylo několik. Prošel kolem babky a dědka, pak se ocitl na chodbě přeměněné v louku s rozkvetlými stromy, kde se ho ujali „zajíčci, motýlci a trpaslíci“ - samozřejmě děti v převlecích. Na prvním „znalostním“ stanovišti už ho čekaly paní učitelky, které se zaměřily na výslovnost. U druhého stanoviště přesvědčoval učitelky o tom, že mu matematika, geometrie a znalost barev nečiní žádné problémy. A už tu byl poslední úkol - prokázat svoji obratnost překonáváním překážek. Každé správné splnění úkolu bylo budoucímu žákovi zaznamenáno razítkem do pamětního listu, s nímž pak odešel do opravdové perníkové chaloupky, kde mu Jeníček a Mařenka darovali perníčky. Zapsaní žáci obdrželi při odchodu na památku akťovku, kalendář s vyznačeným prvním dnem školy a papírový větrník.

A máme tu další úspěch pěveckého sboru MODRÁČCI. Se svými sbormistry Mgr. Eduardem Cvrkalem a Mgr. Marií Žákovou se sbor zúčastnil 31. března jihomoravské regionální přehlídky ve sborovém zpěvu. Protože Modráčci ve své kategorii zvítězili, postoupili na národní přehlídku, která se uskutečnila 4. - 6. června ve Svitavách.

Významného úspěchu dosáhli malí debujáři. Již potřetí se zúčastnili celorepublikového klání malých debujářů v Táboře. Pro letošní soutěž, jejíž název zněl „Hydro 99“ a která se točila, jak už název sám napovídá, kolem vody, připravili učitelé Karel Fiala, Eva Pavlasová a Jitka Režňáková žáky 4. a 5. tříd Romana Dolejského, Josefa Halíčka, Jakuba Knoflíčka, Petra Martínka, Kamila Otrubu a Jakuba Režňáka. V konkurenci více než 200 debujářů z celé republiky obsadili ti kyjovští 1. a 3. místo. Neusnuli ovšem na vavřínech a vzápětí se začali připravovat na další ročník, který se tentokrát uskuteční v Uherském Hradišti.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA DR. JOKLÍKA

V roce 1997 byl v Kyjově založen oddíl moderní gymnastiky a právě od letošního roku pracuje pod hlavičkou této základní školy. Oddíl má 61 členek, z nichž 20 se připravuje pod vedením Jarmily Poizlové ke vstupu do oddílu v přípravce, 14 děvčat trénuje Irena Vavříková v pódiových skladbách, dalším 12 děvčatům „ohýbá klouby“ trenérka Leona Machálková a nad přípravou 11 děvčat závodících ve výkonnostních třídách bedlivě bdí Marcela Turečková. Moderní gymnastky kromě středy trénují každý všední den.

O sportovním duchu této školy svědčí také 7. ročník Vánoční laťky - závody žáků místních základních škol ve skoku do výšky, jichž se zúčastnilo 72 závodníků. Největším skokanem se stal Martin Jankůj ze ZŠ Újezd, který skočil 170 cm.

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA

Trochu opožděně, ale zato neobvyklým způsobem oslavili učitelé i přátelé této školy letošní Den učitelů. Slavnostnější ráz dal oslavám koncert houslisty Jaroslava Svěceného a kytaristy Miloslava Klause, kteří se ve škole představili 12. dubna. Po koncertu následovala autogramiáda a krátká neformální beseda s oběma umělci.

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE

Činnost Domu dětí a mládeže v Kyjově je většině našich občanů natolik známá, že se o něm nezmiňuji v každém kronikářském zápise, protože ač velmi bohatá nabídka různých kroužků, kurzů a akcí nejen pro děti, ale v poslední době i pro dospělé zůstává ve své podstatě každý rok stejná. Tím nechci říct, že by činnost „Domečku“, jak bývá dům dětí přezdíván, stagnovala nebo dokonce upadala. Naopak. Ale letos bych se chtěla o domě dětí zmínit především v souvislosti s opravou již nevyhovujícího sociálního zařízení v sousední tělocvičně, kterou kromě domu dětí využívá zvláštní škola a sportovní veřejnost vůbec. Takže zatímco děti trávily jarní prázdniny na horách, v tělocvičně „řádili“ zedníci, elektrikáři, instalatéři a topenáři.

KLVAŇOVO GYMNAZIUM

V roce 1995 vyhlásila Evropská unie projekt SOCRATES, který má sloužit k pozvednutí vzdělanosti nejen mládeže, ale i dospělých. V roce 1997 byla k projektu přizvána i Česká republika a vloni se do programu zapojilo i kyjovské gymnázium. Svůj projekt postavili studenti na starověkých obchodních stezkách vedoucích přes naše území. Po získání zahraničních partnerských škol (Rakousko, Itálie) poslali projekt s názvem „Jantarové stezky - evropská spojení“ do Bruselu, kde byl jako první český projekt schválen. V rámci projektu navštívilo kyjovské gymnázium šestnáct studentek reálného gymnázia J. H. Fallmerayera z italského Brixenu. S kolegy s Kyjova absolvovaly společné vystoupení před radnicí a pak se spolu se svými kantory Gudrun Ortler a Andreasem Röckem vydaly po stopách starých stezek na jižní Moravě a závěr pobytu si zpestřily návštěvou Prahy.

Práce z keramiky nebudou od nynějška zdobit pouze chodby školní budovy, ale potěšit se pohledem na ně mohou také pacienti 2. interní hematologické kliniky Fakultní nemocnice v Brně-Bohunicích. Studenti vyráběli v hodinách výtvarných prací po několik měsíců keramické mozaiky spojované ve větší obrazové celky konopnými provázky. Mozaik jsou zhruba dvě desítky a na jejich výrobě se podíleli žáci pěti tříd. Naštěstí je přímo v budově keramická dílna, která byla pro výuku výroby keramiky, již vyučuje Dušan Pelcl, otevřena před třemi lety.

Devatenáct chlapců a děvčat, mezi nimi i studenti gymnázia, se utkalo v okresní soutěži v rétorice, kterou připravil Kabinet českého jazyka při Pedagogickém středisku Hodonín. Soutěž se skládala ze dvou částí. Nejdříve si všichni vylosovali obrázky, kterými se měli nechat inspirovat. Nešlo ani tak o jejich popis, jako spíš o zamyšlení. V druhé polovině klání se měli soutěžící vcítit do nejrůznějších předmětů a věcí (o čem přemýšlí svíčka, vypnutá televize apod.). Každý z nich pojal úkol rozdílně: z někoho se v časovém limitu stal herec, z jiného zase filozof. Co však je na této informaci nejdůležitější, je to, že v soutěži excelovali studenti kyjovského gymnázia – Emílie Valentová se v I. kategorii umístila na 2. místě, první místa ve II. a III. kategorii patřila Janu Čarkovi a Lukáši Palečkovi.

Tradiční jarní slavnosti studentů, z níž „něco mají i obyčejní civilé“, je majáles. Ten letošní se konal v pátek 21. května a zahájil ho průvod studentů od budovy gymnázia na náměstí na prostranství před radnicí a domem kultury. Tam došlo k „defenestraci“ radních a potom následovala slavnostní akademie. „Řádění“ studentů pokračovalo i večer při vystoupeních skupin Zubý nehty, Santa Closet, Priesnitz a Jaromír Nohavica revival. Nakonec byli zvoleni král a královna Majáles.

SPORT

KOŠÍKOVÁ

Byly doby, kdy Košíková, především ženská, měla v Kyjově vynikající úroveň – družstvo žen hrávalo I. ligu. Iména jako Jošková či sestry Klimkovy jsou v Kyjově do dnes pojmem. Dnes je situace poněkud jiná, a to i přesto, že ženy i mladší dorostenky hrají II. ligu. Na zápasy chodí málo diváků (kde jsou ty doby, kdy hala praskala ve švech), chybějí finanční prostředky. Letos se největším sponzorem stalo město Kyjov, které poskytlo 50 tisíc korun na rozvoj mládežnického basketbalu. Bohužel sponzorskou smlouvu vypověděla šroubárna, generální sponzor Košíkové.

TJ SOKOL

Sokoli se připravují na XIII. všesokolský slet, který se uskuteční v příštím roce v Praze. Jako vždy jsou nejaktivnější ženy jednoty, kterých se v tělocvičně sokolovny schází pod vedením náčelnice Alice Ševčíkové víc než třicet.

Příkladem toho, že rozumná dávka pohybu a sportu posiluje zdraví a prodlužuje věk, je krásných 85 let nejstarší cvičenky župy Komenského, Věry Hýblové, které v plné svěžesti oslavila 2. března. Kromě cvičení v Sokole je také členkou turistického oddílu, s nímž každý týden absoluuje vycházky do Chřibů.

CYKLO KLUB KYJOV

Výrazný úspěch zaznamenal CK ve 23. ročníku mezinárodního etapového závodu v květnu v Jevíčku. V závodě, který je označován jako nejtěžší v Evropě obsadil v mladších dorostencích v konkurenci 140 závodníků pěkné šesté místo Jakub Hušek.

Dobrého výsledku dosáhli kyjovští cyklisté i při silničním závodě dorostenců v Lounech. Po úniku čtyřčlenné skupiny vybojoval Jakub Hušek ve spurtu 3. místo, Lukáš Richter obsadil 30. místo a v kategorii Junior Jaroslav Bárta 27. místo. K výbornému výkonu směřoval při závodech v Příbrami opět Jakub Hušek, když 6 km před cílem měl před ostatními náskok půldruhé minuty, ale vše bylo zmařeno necelý kilometr před cílem.

26. září se cyklistické závody jely i v Kyjově. CYKLO KLUB uspořádal ve spolupráci s městem finálový závod Českého poháru 99 mužů v silniční cyklistice. Start byl na Masarykově náměstí a závodníci se museli vypořádat s 11 okruhy na trase Strážovice – Věteřov – Sobůlky v celkové délce 170 km. Vítězem se stal Daniel Loprais z týmu Wüstenrot.

TENISOVÝ KLUB

Doposud mohli tenisté v Kyjově využívat pouze dva antukové kurty u letního kina a jeden nepříliš kvalitní kurt v Bohuslavicích. Uznáte sami, že na město, byť velikosti Kyjova, je to počertech málo. Kurty byly většinou zadány pro tréninky členů tenisového

klubu a na rekreační hru pro obyčejné smrtelníky už mnoho místa nezbyvalo. Proto hodně kyjovských tenistů jezdilo hrát na kurty do Mistrína, kde je opravdu kvalitní antukový povrch, nebo do Boršova, kde je za budovou školy pro sluchově postižené jeden kurt s umělým povrchem. Tuto neutěšenou situaci snad pomohou alespoň částečně zmírnit tři nové antukové kurty, které od podzimu minulého roku vyrůstaly za sokolovnou. Investorem stavby byl Tenisový klub, dodavatelem byla firma Sibera, významným pomocníkem, co se financí týče, bylo město, které na výstavbu uvolnilo částku 400 000 korun (celkový náklad na výstavbu dosáhl výše 800 000 korun). Ruku k dílu přiložili i mnozí z dvoustčlenného tenisového klubu, kteří zde odpracovali stovky brigádnických hodin. Nové kurty budou sloužit především členům tenisového klubu, čímž se značně uvolní kurty u letního kina pro rekreační tenisty.

Kvalitu nových kurtů mohlo prověřit 28 mladých tenistů a tenistek, kteří se 28. srpna zúčastnili již VII. ročníku přeboru žactva. Soutěžící byli rozděleni do dvou věkových kategorií: 7 – 9 let a 10 – 14 let, samostatně chlapci a dívky ve dvouhrách a čtyřhrách.

FOTBAL

K 1. lednu ukončilo svoji činnost občanské sdružení AFK VMG Kyjov, které zastřešovalo sportovní aktivity fotbalistů, atletů a sluchově postižených atletů a fotbalistů. Současně vznikly tři samostatné právní subjekty. Od tohoto okamžiku fotbalový klub vystupuje pod názvem FC VMG Kyjov.

Evropská fotbalová unie UEFA vybrala a pověřila Českou republiku, aby ve dnech 24. dubna – 7. května uspořádala mistrovství Evropy hráčů do 16 let. Dějištěm mistrovství bylo 17 měst a obcí na Moravě. Možnost hostit hráče šampionátu dostal i kyjovský stadion se svou kapacitou 10 000 diváků (z toho 800 míst k sezení). Dva zápasy skupiny D se odehrály ve dnech 27. dubna – duel Německo – Řecko (2:0) a 29. dubna utkání ČR – Řecko (2:0). V Kyjově bylo sehráno i semifinálové střetnutí ČR – Polsko (2:3). Pocta uspořádat tyto zápasy byla rovněž pěkným dárkem k 80. „narozeninám“, které oslavila organizovaná kopaná v Kyjově v září 1999.

A ještě krátce o jedné z osobností kyjovského fotbalu. Letos v únoru převzal Jaroslav Šupka z rukou předsedy ČMFS Chvalkovského Cenu dr. Václava Jíry za celoživotní zásluhy o rozvoj fotbalu. Kyjovský rodák Jaroslav Šupka začal s fotbalem v šesti letech a prošel všemi mládežnickými týmy tehdejšího SK. V sedmnácti letech se pracoval do A mužstva dospělých. Po absolvování vojenské služby u mužstva PDA Bratislava se vrátil do Kyjova, kde na postu středního útočníka zůstal věrný místnímu klubu až do svých dvaatřiceti let. Vedle hráčských povinností se věnoval i funkcionářské práci jako sekretář oddílu a v roce 1953 se jako jeden z hlavních činovníků začal podílet na výstavbě nového fotbalového stadionu. Po ukončení aktivní činnosti působil osm let jako trenér prvního mužstva. Od roku 1979 působil i jako předseda disciplinární komise Jihomoravského kraje a v roce 1990 se stal členem výkonného výboru Českého fotbalového svazu a následně i ČMFS.

BASEBALL

Baseball, hra která k nám přišla z Ameriky a jejíž hlavním hracím nářadím je míček a pálka, se v Kyjově hraje vlastně již od r. 1977. Dr. Havelka tehdy kolem sebe soustředil skupinku prvních nadšenců pro tento sport. Oficiální datum vzniku baseballového sportu v Kyjově (tehdy vlastně ještě softballového) však připadá na r. 1979, kdy se kyjovské družstvo také zapojilo do organizovaných soutěží.

V letošní jubilejní 20. sezóně hraje družstvo mužů jihomoravský oblastní přebor, dalším výrazným krokem k rozvoji baseballu v našem městě je založení mládežnického týmu, který by měl být nejen hráčskou základnou pro „áčko“, ale měl by sportovně nadaným chlapcům poskytnout možnost sportovního využití v tomto sportu.

Tréninky baseballistů probíhají na hřišti v Boršově, ovšem toto sportoviště bohužel přestalo technicky vyhovovat nárokům České baseballové asociace a nemohou se zde tudíž ani hrát zápasy vyšších skupin. Proto se baseballisté rozhodli tento stav zvrátit a snaží se získat opravdu kvalitní zázemí, které by svými technickými parametry a vybavením co nejvíce odpovídalo moderním parametrům. V jejich snahách jim pomáhají některé místní firmy, zvyšuje se také zájem ze strany města, které své porozumění vyjadřilo i v Programu rozvoje, kde je výstavba sportoviště na baseball přímo zakotvena.

BĚH TERRYHO FOXE

Kyjov se stal prvním místem v hodonínském okrese, kde se tato ojedinělá sportovní akce koná. Historie běhu se váže na životní příběh mladého Kanadana Terryho Foxe, kterému byla v osmnácti letech amputována noha postižená rakovinou kosti. I přes bolest a utrpení se v něm zrodila touha překonat bezmocnost a podniknout něco, co by na pomohlo boji proti této nevyhléditelné nemoci. Terry Fox se rozhodl běžet napříč Kanadou a uspořádat sbírku finančních prostředků na výzkum rakoviny. Na trať se vydal 12. dubna 1980 a za 143 dní uběhl 5 565 km, denně absolvoval s protézou na jedné noze dávku téměř rovnou délce maratónské trati. Běžec ovšem svého vytýčeného cíle nedosáhl. Rakovina se rozšířila do plic a 28. června 1981 mladého sportovce přemohla. Z jeho „maratónu naděje“ vznikla tradice, která se velmi rychle rozšířila i za hranicemi Kanady. Česká republika se rozsahem pořádání běhů zařadila na přední místo ve světě a v letošním roce bylo u nás zaregistrováno přes 230 běhů.

K městům, v němž se Běh Terryho Foxe pořádají se tedy připojil i Kyjov. Hlavním organizátorem bylo humanitární občanské sdružení Omega, zapojily se i tělovýchovné organizace. Běh Terryho Foxe je akcí nesoutěžní a účastníci bez rozdílu věku mohou trať absolvovat jakýmkoli způsobem – chůzí, během, na invalidním vozíku, na kole, kolečkových bruslích, ale také třeba s kočárkem nebo se psem. Více než tři sta lidí (385) vyběhlo či jinak vystartovalo 9. září ze stadionu na trať kyjovského běhu, jehož 4 různě dlouhé trasy (400, 800, 1800, 3600 m) vedly jednak přes stadion a park a také ulicemi města. Až z Hodonína se se svým hendikepem přijela porvat Jaroslava Zigáčková, která trať dlouhou 1800 m absolvovala, stejně jako cestu do Kyjova zpět, na invalidním vozíku. Nejmladším účastníkem byla Anička Dvořáková (roč. 1977), nejstarším účastníkem se stal Jaroslav Horák (roč. 1926), který ač sám silně slabozraký doprovázel na kole tři nevidomé cyklisty. Při běhu se formou prodeje upomínkových předmětů – trička,

čelenky a samolepky s logem běhu – vybralo 10 377 korun, které budou věnovány na boj proti rakovině. Každý účastník dostal v cíli diplom, suvenýr a občerstvení.

DROBNÉ ZPRÁVIČKY SPORTOVNÍ

BOWLING

V prostorách sokolovny, kde dříve býval divadelní a sál pro kino, zřídili bratři Jaroslav a Radomír Jandorovi před dvěma lety bowlingovou dráhu s posezením a barem. Od kuželek se bowling liší především tím, že koule na bowling mají tři otvory pro snadnější uchopení.

ŠTĚPÁNSKÝ BĚH

Běh s nejdelší tradicí na jižní Moravě se letos vrací na svoji původní trať. Ta totiž donedávna vedla mezi Kyjovem a Kostelcem, start i cíl byl u vodojemu. V letech 1992 - 1998 se závod běžel ulicemi Kyjova se startem i cílem na stadioně. Délka tratí 37. ročníku byla pro muže 11 000 m, pro ženy 5500 m. Z celkového počtu 656 závodníků zvítězil v mužské kategorii Bulhar Ivan Čotov v čase 36:44 min., mezi ženami byla první současná nejlepší česká vytrvalkyně, reprezentantka Petra Dražajtlová z Puma týmu Olomouc, která trať zvládla za 21:15 min. Nejlepší z domácího, pořádajícího Atletického klubu Kyjov byli Jiří Tureček, který se umístil na 7. místě, a Ivana Doubravová na místě čtvrtém.

NOVÉ HRÁŠTĚ V BORŠOVĚ

Nové asfaltové hřiště na tenis i s tréninkovou zdí, košíkovou a volejbal bylo dokončeno v Boršově. První etapa budování zdejšího sportovního areálu přišla městskou pokladnu na jeden milion korun. Druhou etapu, při níž by měl přibýt kurt s umělým povrchem, koutek pro děti s prolézačkami, taneční parket a menší budova pro správce, která by současně plnila funkci skladu a bufetu, by finančně mělo zabezpečit občanské sdružení Boršovský klub.

ZIMNÍ TÁBOŘENÍ

Turisté – otužilci se sešli ve dnech 5. – 7. února při 22. ročníku zimního srazu s tábořením, který se uskutečnil na turistické základně poblíž chaty Radost ve Vřesovicích. Na programu byly různé hry v přírodě i v klubovně, výšlap za poznáním Chřibů, táborák s trochou hudby, zpěvu, povídáním a tombole. Komu by přece jenom byla zima, mohl přenocovat v chatkách.

SAJDKÁRKROS

Dvaatřicetiletý závodník Jiří Macek, který jezdí pod barvami týmu Metro Flora Kyjov a který získal v minulém roce již 7 titul mistra republiky, což je v historii tohoto sportu u nás ojedinělé, převzal letos také žezlo regionálního sportovce roku.

BASKETBAL

V Praze na Letenské pláni se 6. června uskutečnil basketbalový turnaj trojic, jehož se zúčastnilo i kyjovské družstvo ve složení Aleš Svoboda, Ladislav Povolný, Adam Kudlác a Viktor Krischke. V konkurenci 75 mužstev vybojovali bronzovou medaili.

KOUPALIŠTĚ

Letošní teplé počasí umožnilo provozovateli našeho koupaliště, panu Jaromíru Hajkrovi, otevřít už poslední víkend v květnu. Myslím, že si tuto sezónu nemusel na návštěvnost stěžovat. Na koupališti, jehož areál se nachází v sousedství městského parku, jsou k dispozici tři bazény: brouzdaliště pro mrňata, bazén pro neplavce a začátečníky s hloubkou od 50 do 150 cm a se skluzavkou a „velký“ bazén pro plavce s hloubkou od 80 do 250 cm a se skokanskými můstky. K dispozici jsou převlékárny, sprchy a sociální zařízení. Kdo se zrovna nechce koupat, může si např. zahrát stolní tenis nebo se vydovádět ve videoherně. Osvěžení nacházejí návštěvníci koupaliště nejenom v bazénech, ale také v bufetu. Už několikátou sezónu je zavedeno večerní koupání, vždy od 19 zhruba do 21.30 hodin. Má své výhody, vlastně hlavně jednu – večer zde není hlava na hlavě a v bazénu se dá udělat i několik volných temp bez toho, abyste někomu vplavali na záda.

ZDRAVOTNICTVÍ

OKRESNÍ NEMOCNICE

Po několik let trvajících nejasnostech, provázených složitými jednáními, spory i peticemi potvrdil v červnu okresní úřad s konečnou platností rozhodnutí veselského zastupitelstva, podle něhož je s platností od 1. července veselská nemocnice přičleněna k Okresní nemocnici Kyjov. Ke kyjovské nemocnici tak přibude lůžková část veselské nemocnice, poliklinika, zubní pavilon a doprava. V provozu zůstaly veškeré ambulance polikliniky s tím, že proběhl proces privatizace sedmi dosud nezprivatizovaných oborů. V rámci dopravní zdravotní služby řízené Kyjovem pak má dojít ke zvýšení efektivity provozu. Také zubní poliklinika bude dál fungovat v režimu privátních poskytovatelů, a to jak stomatologů, tak i zubní laboratoře. Ke změně však dojde v lůžkové části, která se změnila na zařízení následné ošetrovatelské a rehabilitační péče. Veselská rehabilitace bude klíčovým zařízením pro celý okres Hodonín, protože kyjovskou rehabilitaci čeká rozsáhlá rekonstrukce, při níž dojde k zániku více než dvou třetin rehabilitačního provozu, tudíž péči bude nutno přemístit do Veselí nad Moravou. V současné době je zde pacientům k dispozici kompletní elektroléčba a oproti dřívějšímu byly podstatně rozšířeny možnosti vodoléčby: vířivé vany, Hubbertův tank, celotělová vířivka a tzv. čtyřkomorovka, kde se kombinuje vodoléčba s elektroléčbou. V rámci rehabilitace nechybí ani léčebný tělocvik a ergoterapie.

Anesteziologicko-resuscitační oddělení (ARO) si připomíná 30 let své existence.

1. ledna 1969 byla v Kyjově zřízeno 6 lůžek, která byla vůbec prvními v rámci resuscitační péče v celém tehdejší Jihomoravském kraji. U zrodu lůžkové části ARO stál pozdější dlouholetý přednosta oddělení, primář Ladislav Bartoš, na oddělení pracovali dva lékaři, devět zdravotních sester na lůžkové části, dvě na úseku anestezie a jedna pomocnice. V roce 1976 začali pracovníci ARO zajišťovat, zatím jen na ranní směně, přednemocniční péči. Otevřen byl totiž úsek Rychlé zdravotnické pomoci (RZP), který o šest let později přešel do nepřetržitého provozu. V roce 1992 byla pod ARO začleněna ambulance bolesti pro pacienty s chronickými bolestmi. Posledním významným datem byl rok 1994, kdy se šestilůžkové ARO přesunulo do nových, technicky lépe vybavených prostor. V současné době působí na ARO pod vedením primáře MUDr. Ludka Šimečka deset lékařů, 15 sester na lůžkové části a šest na RZP, devět anesteziologických instrumentářek a pět pomocnic a sanitářek. Počet anestezíí vzrostl během těch 30 let z 1800 (v r. 1969) na téměř 6 000 ročně. Trojčlenná posádka RZP vyjíždí až v 1 500 případech za rok.

Na středu 6. října připravil Lékařský odborový klub celostátní stávkou lékařů, k níž se připojili také někteří lékaři kyjovské nemocnice. Ze 108 lékařů se jich 35 zúčastnilo tzv. „tvrdou formou“, tzn. že lékaři přišli v civilu na své pracoviště a neprováděli výkony. Další třicítka zaměstnanců si vzala regulérní dovolenou, což stávkující chápali jako výraz skryté podpory. Další část zdravotnického personálu projevila své sympatie stávce manifestačním nošením modrých stužek s nápisem „stávka“. Jejich pracovní den však byl normální. I když během stávky fungovala nemocnice ve zvláštním režimu, aby nebyla narušena péče o pacienty, ti se nemocnicím nejen u nás raději vyhýbali, pochopitelně pokud nepotřebovali lékařský zásah akutně. Cílem stávky bylo v prvé řadě zvýšení

průměrné měsíční mzdy lékaře na trojnásobek životního minima (37 000 korun) a středních zdravotnických pracovníků na 1,3násobek (15 000 korun). Hodně lidem v naší republice vystoupení lékařů zvedlo hladinu adrenalinu. Samozřejmě mezi lékaři jsou opravdu špičkoví a dobří odborníci, z nichž by si mnozí vzhledem ke své náročné práci zasloužili i vyšší platy. Ovšem velká část pacientů se dost často setkává mnohdy až s arogancí a nezájmem ze strany lékařů. Taký já mám tu zkušenost, že čím mladší doktor, čím méně toho zatím vykonal a čím méně zkušeností má, tím více se ozývá, jak je nedocenený. Ale tak je to ve všech profesích.

Novou službu pro pacienty poskytuje od listopadu oddělení čelistní a obličejové chirurgie. Jeho prostřednictvím je jim zpřístupněno pracoviště laserové chirurgie na třídě Milady Horákové v Brně, jež patří do sítě specializovaný center Asklepion, řízených zubním lékařem Romanem Šmuclerem. Vždy jednou za tři týdny má v Brně operační dny stomatochirurg Pavel Krejzlík. Ten využívá tři typů přístrojů, které umožňují vykonávání různých zákroků od čistě medicínských až po vyloženě kosmetické. Nevýhodou těchto zákroků je, že je nehradí zdravotní pojišťovny.

Infekční oddělení prochází a v budoucnu bude procházet rozsáhlou rekonstrukcí. Ta je rozdělena do tří etap. První etapa byla dokončena v letošním roce a týkala se poloviny lůžkové části na obou patrech pavilonu. Oddělení nyní disponuje dvaatřiceti lůžky, dvanáct pacientů již může být umístěno ve dvoulůžkových pokojích s vlastní koupelnou, WC a dorozumívacím zařízením pro kontakt s personálem i návštěvami. Druhá etapa, při níž přijde na řadu zbytek lůžkové části, je plánována na příští rok a konečně třetí se bude provádět v následujícím roce.

ÚSTAV SOCIÁLNÍ PÉČE PRO MLÁDEŽ

Novinkou v ústavu je tzv. chráněné bydlení v budově ústavu, které zde funguje od ledna. Ústav na vlastní náklady vybudoval z bývalého služebního bytu bydlení pro čtyři chovance, u nichž je předpoklad, že se o sebe postarají. Mají také jiný denní režim než běžní obyvatelé ústavu. Dopoledne chodí např. vypomáhat do různých organizací ve městě, bez dozoru mohou na celé odpoledne opustit ústav, dostávají kapesné. V ústavu mají zajištěnou stravu a zdravotní péči, o byt se však musí starat sami.

Chráněné bydlení ale není jedinou novinkou, kterou se ústav snaží přiblížit všem, jejichž zdravotní stav to dovoluje, normální život. Rovněž od začátku roku je v provozu nová kuchyňka, kde si „kluci“ mohou vyzkoušet, jaké to je, připravit si sám jednoduché nebo i složitější jídlo. Pochopitelně pod dohledem si chystají třeba jen obyčejné svačiny, ale už si zkusili také připravit hostinu k narozeninám nebo upéct velikonoční perníčky.

POHYB OBYVATELSTVA

Údaje pro tento oddíl kroniky mi poskytuje správní odbor městského úřadu, do jehož kompetence spadá rovněž matrika. Matrika Městského úřadu v Kyjově zajišťuje matriční agendu pro 10 okolních obcí a pro město Kyjov, s rozšířenou působností na celkem 26 obcí, a to Hovorany, Šardice, Svatobořice-Mistřín, Milotice, Vacenovice, Skřonice, Vlkoš, Kelčany, Žádovice, Ježov, Skalka, Hýslý, Moravany, Vřesovice, Labuty, Čeloznice, Kostelec, Bukovany, Ostrovánky, Nechvalín, Věteřov, Sobůlky, Strážovice, Stavešice, Želetice, Nenkovice. Tuto práci zajišťují 3 matrikářky, které vedou v rukopise knihy narození, sňatků a úmrtí. Sem bylo za rok 1999 zaneseno celkem 1 418 zápisů, z toho bylo 779 zápisů narození (všechny děti, které se narodily v Okresní nemocnici v Kyjově, porod doma nebyl zaznamenán žádný), 133 zápisů o uzavření manželství (112 sňatků občanských, 21 sňatků církevních - 20 uzavřených církví římskokatolickou, 1 uzavřené církví bratrskou) a 506 zápisů úmrtí (489 úmrtí v Okresní nemocnici v Kyjově, 17 úmrtí doma). Mezi občany města Kyjova bylo v obřadní síni přivítáno celkem 60 dětí.

			celkem	z toho ženy	
Počet obyvatel k 1. 1. 1998			12 690	6 430	
vývoj obyvatelstva		počet živě narozených	+	96	46
		počet zemřelých	-	161	75
Migrace	počet přistěhovaných	v rámci okresu	+	146	74
		z jiných okresů	+	68	27
	počet vystěhovaných	v rámci okresu	-	158	79
		do jiných okresů	-	84	47
Počet obyvatel k 31. 12. 1999			12 597	6 376	
Mimo toho počet přechodně bydlících obyvatel			222	160	

A co z tabulky o počtu kyjovských obyvatel na první pohled vyplývá? Že je nás zase méně (o 97 obyvatel)!!!

PRVNÍ KYJOVSKÝ OBČÁNEK ROKU 1999

Sama jsem zvědavá, kdy budu moci v této kapitole napsat: letošní první kyjovský občanek se narodil v prvních minutách nového roku. Bohužel v letošním roce to ještě nebude. Ten první občanek se narodil o hodinu později než ten z roku 1998, tedy 4. ledna ve 14.05 hod. V kyjovské nemocnici se paní Jaroslavě Kyšové narodila dceruška Natálie (3,45 kg a 50 cm). Jak už se stalo tradicí, město Kyjov věnovalo miminku vkladní knížku s částkou 5000 korun. Tu prozatím jeho mamince předala odstupující tajemnice Ing. Dagmar Havelková.

SŇATKY

Přímo magicky působilo na některé snoubenecké páry datum 9. 9. 1999. Se sňatky se v tento den nejen v naší republice doslova roztrhl pytel. Hodonínský okres a také naše město toto davové sňatkové šílenství naštěstí minulo. Oněch pět devítek v datu totiž vycházelo na čtvrtek, což není v našich končinách zrovna tradičním dnem pro uzavírání manželství. Navíc páry musely počítat s tím, že se rozpočet na svatbu mimo „oddávací plán“ zvýší o několikasetkorunový poplatek. Takže na kyjovské radnici si onoho 9. září řekly své osudové „ano“ pouze tři páry.

JUBILEA

Je až neuvěřitelné, že Pepičkovi je už 80 let. Že nevíte, o koho se jedná? Když se v Kyjově řekne Pepiček, každý „skalní“ Kyjovák ví, že se mluví o **Josefu Sedlářovi**. Kdo by neznal „hodového radního“ v kožuchu a s nepostradatelným viržinkem v ústech? Jeho činorodost a široké spektrum zájmů se dá shrnout do jeho oblíbené věty: „Mám tolik práce, že bych měl jít do důchodu...“

O dalším jubilantovi se mi už tak vesele psát nebude. Své pětasedmdesáté narozeniny tentokrát neoslaví se svými kamarády z křížku, ze Sokola, ani s kolegy z mlékáren. Letošní polokulatiny si **Božin** (tak a nijak jinak mu neřeknou jeho kamarádi a nejbližší známí, jinak samozřejmě Bohuslav) **Foukal** připomene jenom v kruhu svých nejbližších. Tento bohatýr (mnoho let aktivně činný sokol, zpěvák a tanečník Slováckého křížku, ...) je již několik let upoután po těžké nemoci na lůžku.

Krásných devadesát let se letos dožil kyjovský rodák a od r. 1993 čestný občan města Kyjova, spisovatel **JUDr. Ivan Jelínek**. Jako mnoho jiných i on se chystal navštívit Slovácký rok, ale jak uvedl koncem července ve svém dopise starostovi Janu Letochovi, věk má své diktáty. Aspoň písemně popřál z Londýna Slováckému roku hodně úspěchů.

Již několik let žije v kyjovském Domově důchodců další letošní jubilant pan **Čeněk Stacke**. Dne 14. října uplynulo úctyhodných 95 let od jeho narození. Při této příležitosti se do domova důchodců vypravila celá řada gratulantů: ředitelka domova důchodců paní Věra Houšťová, přednostka Okresního úřadu v Hodoníně Danuše Křiváková, starosta města Jan Letocha, zástupci komise pro občanské záležitosti, blahopřání sokolů přišel vyřídit dr. Dunděra a svým vystoupením se ke gratulaci připojili i mladí muzikanti z dětské cimbálové muziky při Základní umělecké škole v Kyjově. Jak prozradila ředitelka paní Houšťová, ani v tak pokročilém věku neskládá známý kyjovský malíř ruce do klína. Dosud ho neopustila chuť malovat a nedávno se dokonce umístil na 2. místě v celostátní soutěži o nejlepší ruční práce obyvatel domovů důchodců. Garantem soutěže byla předsedkyně Senátu paní Libuše Benešová, která také pana Stackeho v Praze přijala.

ZLATÁ SVATBA

50 let společného života – to už je úctyhodný, dalo by se říct výkon. Zvláště když si uvědomíme, že žijeme v éře rozvodů. A právě před padesáti lety, 22. ledna 1949, si řekli své „ano“ v kyjovském kostele manželé Květoslava a Alois Kejlovi z Kyjova. Tuto událost si za asistence starosty, obřadníků a svých nejbližších připomněli 23. ledna v obřadní síni radnice a oslavili tak zlatou svatbu. Dalšími „zlatými“ páry, které znovu absolvovaly obřad svatby, byli manželé Marie a Bohumil Falešníkov, Marie a Josef Blahynkovi, Božena a Josef Přikrylovi a Věra a Oldřich Krejčí. Posledně jmenovaní manželé obnovili svůj manželský slib na Staroměstské radnici v Praze, kde si své „ano“ řekli poprvé 10. prosince 1949.

Ne všechny páry připomínající si toto krásné jubileum se rozhodnou pro obřad zlaté svatby v obřadní síni. V takovém případě se za oslavenci vydává starosta s gratulací osobně do jejich domovů. V letošním roce vykonal takové návštěvy dvě: 12. dubna to bylo u manželů Jiřího a Živy Žardeckých v Bohuslavicích, 17. září u manželů Františka a Vladimíry Šimíkových z Kyjova, Květné ulici.

DIAMANTOVÁ SVATBA

50 let společného života je hodně, ale 60 je víc. Tak dlouho už jsou spolu manželé Anna a Richard Zelinkovi z Kyjova. Poprvé si věrnost před svědky slíbili 25. listopadu 1939, svůj slib obnovili v obřadní síni radnice 20. listopadu 1999.

SETKÁNÍ PĚTASEMDMDESÁTNÍKŮ

Tradiční setkání pětasedmdesátníků s představitel města se v zasedací místnosti kyjovské radnice uskutečnilo ve čtvrtek 30. září. Z pozvaných 87 občanů se jich setkání zúčastnilo 48.

UDĚLENÍ ČESTNÉHO OBČANSTVÍ

V úterý 20. dubna bylo v obřadní síni kyjovské radnice uděleno čestné občanství města Kyjova malířce, básničce a prozaičce paní Gertrudě Gruberové-Goepfertové. I když se GGG (touto zkratkou signuje svá výtvarná díla) v Kyjově zrovna nenarodila, prožila zde svá studentská léta – studovala na kyjovském gymnáziu. Do studentského období spadají také její malířské a literární začátky.

GGG se narodila v Janštýně u Jihlavy 16. dubna 1924. Protože její tatínek dostal v kyjovské sklárně místo správce, přestěhovala se rodina do Kyjova. Od tercií navštěvovala Gertruda gymnázium, kde k jejím spolužákům patřili Vlastimil Pantůček a Miroslav Skála (pozdější spoluzakladatelé divadla Večerní Brno), o něco starší byli Jiří Skalička a Ludvík Poděšť (hudební skladatel). Téměř každý měsíc pořádali literární a hudební večery a vydali Almanach kyjovských studentů. Už jako studentka gymnázia přišla do nedělní přílohy Národní politiky, publikuje v Jitru, Řádu, brněnském Rozkvetu, přispívá do Akordu, do Studentských listů. V roce 1943 maturuje, a protože vysoké

školy jsou z pochopitelných důvodů uzavřeny, nastupuje do sklárny. Ještě za války se Gertruda vdává za dr. Leo Grubera a ihned po válce odchází do Prahy a začíná studovat UMPRUM u Tichého a pak Strnadela. V r. 1949 dostává cenu Ministerstva průmyslu za návrhy na zápalkové krabičky a prázdninové stipendium do litografické dílny Orell-Füssli v Curychu. Odjíždí rozhodnuta se vrátit, ale události se vyvinuly tak, že před vypršením platnosti pasu jede do Paříže, kam za ní přijíždí i její manžel, který přichází z Prahy. Na podzim 1950 se jim narodil syn Georges a v zimě 1951 dcera. V roce 1952 našel dr. Gruber zaměstnání v Mnichově, kam se celá rodina stěhuje a kde se jim v r. 1953 narodil druhý syn. Další dvě dcery přišly na svět v letech 1963 a 1967.

V r. 1966 vydává GGG básnickou sbírku Hejno stehlíků, kreslí obálky na exilové knihy, ilustruje Hosta do domu od Roberta Vlacha, vydává v Římě velký vystřihovací betlém a kreslí kamarády svých dětí, tvoří závěsný obraz do evangelického kostela v Oberau. V r. 1975 vydává druhou básnickou sbírku Ohňostroj marnosti, kterou ilustruje vlastními linoryty. Po přestěhování do Rosenheimu se vypravuje se skicákem do jeho okolí. Maluje městečka a vesnice, dřevěné budovy, národopisné zajímavosti, výšivky, různé detaily, děti, zvířata... kreslené cestopisy uveřejňují několik let bavorské noviny. V r. 1985 vychází její ilustrované cestopisy knižně pod názvem Oberbayerischedorfskizzenblätter – Hornobavorské venkovské listy ze skicáku. U čtenářů i u kritiků se toto dílo setkává s velkým ohlasem. Další kniha vychází v r. 1997 Neue Dorfskizzenblätter – Nové venkovské listy ze skicáku. GGG nezapomněla ani na Kyjov. V její tvorbě se objevují motivy dnes již neexistujících částí Kyjova, ale i motivy národopisné z různých obcí na Kyjovsku a Ždánsku. Stopy Slovácka zůstaly otištěné i v její tvorbě literární.

Kyjovská veřejnost měla možnost se s tvorbou Gertrudy Gruberové-Goepfertové seznámit na autorské výstavě v Galerii doma, kde byly do 4. května vystaveny její obrazy, grafiky a akvarely.

ÚMRŤ

I když se tyto řádky nepíší zrovna nejraději, patří smrt k životu člověka stejně jako zrození. Na tomto místě Vám musím proto sdělit, že nás v neděli 28. března ve věku nedožitých 88 let navždy opustil akademický sochař Václav Adolf Kovanič, poslední žijící žák prof. Otakara Španiela. V. A. Kovanič žil střídavě ve svém ateliéru v Hovoranech a v Kyjově, kde bydlel v rodinném domku v ulici Urbanově. V roce 1996 mu byla u příležitosti oslav 100 let českého Kyjova udělena Cena města Kyjova.

RŮZNÉ

HASIČI

Hasiči, to už dnes není jen hašení požárů. Protože zasahují také při přírodních pohromách a dopravních nehodách, musí umět ovládat různou techniku. Kosvojení si těchto dovedností jsou do jejich výcviku zařazována např. i cvičení s motorovou pilou. Právě zde se projevila spolupráce s městským ekologem. Po dohodě s ním provedli kyjovští hasiči v rámci výcviku průřez většiny vzrostlých topolů podél náhonu k bývalému Vávrovu mlýnu v Nětčicích. Protože stromy byly vysoké, museli hasiči použít kromě motorových pil také dvacetimetrovou automobilovou požární plošinu z Hodonína. Akce byla prospěšná pro obě strany – hasiči si splnili povinný výcvik a pro město to znamenalo ušetření finančních prostředků.

A znovu musím zopakovat větu z úvodu. Hasiči, to už dnes není jen hašení požárů. Za tento rok těch zásahů u požárů bylo dokonce méně než různých zásahů technických. Ostatně přesvědčete se sami. Protože mi nový velitel kyjovských hasičů (jmenuje se Ladislav Procházka, do funkce nastoupil v prosinci 1998, kde vystřídal svého předchůdce Pavla Kudra, který odešel ze zdravotních důvodů) tentokrát poskytl mimo jiných informací i přehlednou tabulku, máme všechno jako na dlani.

událost/měsíc	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	celkem
požár	4	1	5	6	7	4	3	4	2	1	3	3	43
technická pomoc	1	1	2		2	4	3	2	2	1	2	4	24
práce na vodě	1	1									1		3
čerpání vody			1	1		1							3
olejová havárie					2		1	2	1	1		1	8
dopravní nehoda	9	1	2	6	3	3	6	3	3	5	4	4	49
jiný techn. zásah									1				1
planý poplach		1	2			2	1	1	1	1	1	1	11
celkem	15	5	12	13	14	14	14	12	10	9	11	13	142

A nyní už k některým jednotlivým případům. Dvakrát v roce hořela bývalá družbežárna v Boršově. Poprvé (24. ledna) šlo o pokus o zapálení, ale sotva se rodící požár byl včas zpozorován a ohlášeno, takže si s ním hasiči celkem vbrzku poradili a oheň uhasili. Podruhé (25. května) to neznámému žháři už „vyšlo“ a shořela téměř celá střecha. Další požár se bohužel neobešel bez lidské oběti. 2. května v noci hořel byt ve 3. patře obytného domu v ulici Mezi Mlaty. V tu dobu se v bytě nacházely dvě ženy – 85letá důchodkyně a její 56letá příbuzná. Obě utrpěly popáleniny a byly přiotráveny kouřovými zplodinami, proto byly převezeny do nemocnice na ARO. Starší paní v nemocnici o den později zemřela, mladší se ze svých zranění vyléčila. Hasiči objevili v bytě dvě ohniska požáru a tři plechovky od benzínu, z čehož tedy usoudili, že požár úmyslně založila jedna z obyvatelk domu. Houkání sirény v pátek 23. září svolávalo hasiče k dalšímu požáru. To zase hořela zdejší kuželna TJ Jiskra Kyjov na stadionu. Opět se pravděpodobně jednalo o úmyslně založený požár. Oheň se na kuželnu rozšířil ze skládky

ojetých pneumatik, uložených vedle objektu. Prohořelým oknem se dostal do budovy, pak chytil strop, vznítily se krovy a celá střešní konstrukce. Hořící kousky pak padaly na kuželkářské dráhy.

Takže to byly „nejzajímavější“ případy požárů, při nichž zasahovali kyjovští hasiči. Ted' si připomeňme „neohnivé“ zásahy hasičů. Nejvíce bylo asistencí při dopravních nehodách. Snad nejvážnější dopravní nehoda se udála na silnici ve Strážovcích 21. září. Po srážce dvou osobních vozidel zůstalo na místě 6 zraněných osob, jedna účastnice nehody střet aut nepřežila. Hasiči museli zraněné vyprošťovat z auta pomocí hydraulického zařízení. Srážka vlaku s osobní automobilem nepatří zrovna k těm příjemným „dostaveníčkům“. Ve Vracově se tak stalo 17. října a díky kyjovským hasičům byla 1 osoba zachráněna.

Následující případy jsou snad určeny pouze těm otrlejší, ale také u nich kyjovští hasiči asistovali. Dvakrát museli vytahovat utonulé muže z vody: 4. února z rybníčku ve Vracově a 19. listopadu z Kyjovky v ulici Žižkově (za radnicí). Málem osudným se pro pětadesátiletého muže ze Šardic stalo prohlubování suché studny na zahradě rodinného domu. Při práci se udeřil vrtákem do hlavy a ze žebříku spadl na dno deset metrů hluboké jámy. Křik zraněného důchodce naštěstí uslyšela manželka a přivolala pomoc. Dotyčnému hrozila bezprostředně smrt, protože z navrtaného otvoru totiž zřejmě unikal důlní plyn. Hasiči museli po svém příjezdu vhnět do studny kompresorem vzduch. Vyprošťování jim pak značně komplikovaly příliš úzké skruže. Jeden z hasičů sestoupil s dýchacím přístrojem po žebříku do těsného prostoru studny, přivázal postiženého k záchrannému lanu, jehož pomocí ho pak ostatní vysvobodili z nedobrovolného vězení. Muž utrpěl vážnější poranění mozku s následným bezvědomím, ale v kyjovské nemocnici ho lékaři zase „dali do kupy“. Do velmi nepříjemné situace se dostal jeden muž z Vlkoše, když se při pádu ze stromu napíchl pravou paží na ocelovou tyč. Pomocí hydraulických nůžek byl uvolněn a předán zdravotníkům. *BRRR!! Otočme raději list!* I letos si jeden ze včelích rojů vybral za místo svého rojení obydlí části města. Aby se netroškoval s nějakými vedlejšími ulicemi, uhnízdil se přímo na náměstí. Spolu se včelařem panem Mikeskou ho kyjovští hasiči sundávali z atiky bočního vchodu kostela. Pro změnu muže zachráněného závratí sundávali pomocí automobilového žebříku ze střechy rodinného domu ve Vracově. V březnu vzbudil u obyvatel Kyjova pozornost sesunutí se starý dům v Nerudově ulici hned vedle autobusového nádraží. Protože hrozilo zřícení i další části domu, hasiči museli strhnout a odřezat část střechy. A tak bychom mohli pokračovat na dalších stránkách. Ale pojďme se podívat přímo do hasičské zbrojnice.

Tu v současnosti „obývá“ 15 hasičů z povolání, kteří se střídají ve 3 směnách po 5 lidech. Každá směna slouží vždy plných 24 hodin a pak má 2 dny volna. Kromě hasičů sloužících zrovna na stanici jsou doma v pohotovosti další, kteří jsou v případě potřeby svoláváni (stejně jako hasiči dobrovolní) buď pomocí vysílačky, nebo sirénou. Ty jsou v Kyjově celkem tři: na budově ZŠ Újezd, na budově nemocnice a na síle v Nětčicích. Jsou ovládány dálkovým přenosem z operačního střediska v Hodoníně.

Aby kyjovští hasiči měli ke své práci dobré zázemí v příjemném prostředí, pokračovala rekonstrukce hasičské zbrojnice, která se započala v loňském roce. Tentokrát došlo na generální opravu vytápění a ohřevu teplé vody (nový systém sníží spotřebu plynu a elektřiny až 50 %) a k dispozičním změnám v interiéru budovy.

Co se týká technického vybavení, podařilo se kyjovským hasičům získat od hodonínských kvalitnější zahraniční hydraulické vyprošťovací zařízení, které nahradilo podobné, zastaralé zařízení naší výroby, při jehož provozu vznikaly neustále nějaké problémy. Na druhé straně prodali městu pro dobrovolné hasiče nevyžívanou cisternu a třicetimetrový automobilový žebřík.

PEL-MEL

✎ VZPOMÍNKOVÝ VEČER

Ve středu 17. listopadu se uskutečnil vzpomínkový večer u příležitosti 10. výročí sametové revoluce. I když tato oslava byla ve svém počátku míněna jako „solidní“ vzpomínka, kyjovští recesisté akci „odlehčili“. V 18 hodin vyšel od Křivaňova gymnázia za zvuku dechovky lampiónový průvod, který směřoval ke kinu Panorama. Tam už na ně čekal kordon „příslušníků veřejné bezpečnosti“ v plné zbroji (uniformy všelijaké, místo štítů pokličky, místo obušků tu salám, tu zobcová flétna...). V zápětí přijelo směrem od Svatoborské ulice zásahové vozidlo veřejné bezpečnosti, ze kterého vystoupil velitel zásahu a přečetl oficiální rozkaz k zásahu, v němž vyslovil lítost nad tím, že popletl datum, a tak zásah provedl o 10 let později. Poté se „zásahová jednotka“ stáhla a ke slovu se dostal starosta se svým vzpomínkovým projevem. A pak už všichni přítomní zvedli hlavu k nebi, na kterém se rozzářilo tisíce světél nádherného ohňostroje. Tím však vzpomínkový večer neskončil. Kdo měl zájem, mohl v kině Panorama shlédnout snímek Papírové hlavy, který zachycoval události v Československu od r. 1955 do r. 1989. Po krátké přestávce vystoupil se svým recitálem známý folkový zpěvák Karel Plíhal.

✎ OSLAVY SILVESTRA A PŘÍCHODU ROKU 2000

Náměstí bylo letos ozdobeno nejen vánočním stromem, ale stejně jako jinde, většinou města v republice i Kyjov ozdobily světelné ozdoby na sloupech veřejného osvětlení a na radnici. Zde svítila také 2000.

Oslavy konce starého a příchodu nového roku začaly v Kyjově, podobně jako v jiných městech už v odpoledních hodinách. Asi šest až sedm set lidí se sešlo na náměstí, kde je pozdravil starosta Jan Letocha a popřál všem Kyjovským vše nejlepší do nového roku. Pak už se rozjela Guláš party, při které se podával pochopitelně guláš, pak také svažené víno, protože byla zima, nebo čaj. Občerstvení připravila restaurace Gastronom a guláš naléval také sám starosta. Ke zpříjemnění už i tak dobré nálady hráli Začalovci. Pořadatelé (město, Dům kultury, kulturní komise) pravděpodobně podcenili návštěvnost, takže brzy začalo docházet plastové nádoby.

Před půlnocí se začali scházet na náměstí lidé, někteří nedočkavci vystřelovali světlice už několik minut před půlnocí. O půl noci vybuchovalo nejen šampaňské v rukou shromážděných oslavujících, ale také krásný ohňostroj, vypálený ze střechy budovy Komerční banky na náměstí. Ještě další den, tedy 1. ledna, byly na náměstí patrné stopy po bouřlivém vítání Nového roku.

- ✎ Od roku 1987 se každé dva roky koná nejdelší štafetový běh olympijského typu na světě – **SRI CHINMOY ONENESS-HOME PEACE RUN**. Běh míru odstartoval jako vždy před budovou OSN v New Yorku a zavítal do více než 140 zemí světa. Na území naší republiky vedl ve dnech 16. – 25. června osm tras. Jedna z nich v délce 59 km směřovala 16. června z Kyjova do Mikulova. Aktivně se do ní zapojili i žáci kyjovských škol a starosta města, který v 8 hodin ráno slavnostně zapálil štafetovou pochodň.

- ☞ *Kyjov se opět připojil k celosvětové akci na **podporu Tibetu**, který si letos připomněl 40. výročí protičínské povstání. Jako výraz solidarity s obyvatelstvem okupované země vyvěsil v úterý dopoledne 9. března vedoucí správního odboru městského úřadu Antonín Kubák na radnici žluto-červeno-modro-bílou vlajku Tibetu.*
- ☞ ***Pomník Svobody** před budovou gymnázia prokoukl. Místní firma Vertika – Jiří Pres provedla hloubkové čištění a odstraňování rostlých mechů a lišejníků, doplnila vypadlé části pomníku. Do ruky se bojovníkovi za svobodu vrátila také ratolest, která tam už mnoho let chyběla. Firma současně opravovala i pomník v Boršově.*

☞ **KYJOVŠTÍ VE FRANCII**

Na pozvání francouzských partnerů odjela v červenci na výměnný pobyt do Francie čtyřicetičlenná delegace občanů našeho města. Jako reprezentant kultury našeho města s delegací tentokrát odjela folková skupina Návrat. Po celý týden byl pro hosty připraven bohatý program. Kyjovští se 14. července zúčastnili oslav francouzského státního svátku, slavnosti lodí v Rouenu, podívali se do Paříže, na pobřeží Etretat, navštívili dílnu pro handicapované osoby l'Atelier de Jour a jednu z tamních středních zemědělských škol.

OBSAH

MĚSTSKÁ SAMOSPRÁVA	1
MĚSTSKÝ ÚŘAD	1
NOVÝ TAJEMNÍK	1
FINANČNÍ ODBOR	1
ODBOR VÝSTAVBY A MAJETKU	2
BYTOVÁ VÝSTAVBA	2
ZMĚNA SPRÁVCE MĚSTSKÉHO BYTOVÉHO FONDU	3
KABELOVÁ TELEVIZE	3
OPRAVY STŘECH	3
OPRAVY FASÁD	3
ODBOR MĚSTSKÉHO ARCHITEKTURA	4
ČERNÉ SKLÁDKY	4
REKULTIVACE SKLÁDKY DOMOVNÍHO ODPADU V NĚTČICÍCH	4
KOJOVKA	4
ODBOR DOPRAVY	5
ÚPRAVY CHODNÍKŮ A VOZOVEK	5
REKONSTRUKCE HUSOVY ULICE	5
VÝSTAVBA VEŘEJNÝCH ZÁCHODŮ	6
DĚTSKÁ HRISTĚ	6
PŘÍJEZDOVÁ KOMUNIKACE DO DVORA POLIKLINIKY	6
DALŠÍ OPRAVY	7
VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ	7
DOPRAVNÍ SITUACE NA NADJEZDĚ A V NERUDOVĚ ULICI	7
INFORMAČNÍ SYSTÉM	8
PARKOVÁNÍ VE MĚSTĚ	8
OBECNÍ ŽIVNOSTENSKÝ ÚŘAD	8
HOVORY S ŘADNÍCI	9
POČASÍ	10
PŘEHLED O SRÁŽKÁCH ZA ROK 1999	10
ZATMĚNÍ SLUNCE	11
PRŮMYSL	12
VETROPACK MORAVIA GLASS, a. s.	12
TEPLÁRNA, a. s. KOJOV	13
KOJOVAN	14
KOH-I-NOOR HARDMUTH	14
OBCHOD	16
PŘEDVÁNOCNÍ TRHY	16
NOVÉ PRODEJNY	16
ZRUŠENÍ PRODEJNY	16
SLUŽBY	17
CESNET	17
WEBOVÉ STRÁNKY MĚSTA	17
SPT TELECOM, a. s.	17

VEŘEJNÝ ŽIVOT	18
KDU-ČSL.....	18
UNIE ROSKA	18
OMEGA	18
ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE	19
ČESKÝ ZAHŘÁDKÁŘSKÝ SVAZ	19
ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ	20
LETECKO-MODELÁŘSKÝ KLUB.....	21
CÍRKEV ŘÍMSKOKATOLICKÁ.....	21
Koncerty	21
Poutě	21
Opravy a úpravy	22
Z farní matriky	22
Farní rada	23
Oprava kostela v Bohuslavicích	23
Ekumenické akce	23
CHARTA.....	23
OBCANSKÉ SDRUŽENÍ KROK.....	24
DOMOV DŮCHOVNÍCH.....	25
OSLAHY VÝROČÍ VZNIKU REPUBLIKY	25
OFICIÁLNÍ NÁVŠTĚVY A NÁVŠTĚVY POLITIKŮ	26
KULTURA.....	27
SLOVÁCKÝ ROK	27
DŮM KULTURY	30
CONCENŤUS MORAVIAE.....	31
KINO PANORAMA	31
MĚSTSKÁ KNÍHOVNA	33
VLASTIVĚDNÉ MUZEUM	34
CLUB 596	35
DROBNÉ ZPRÁVIČKY KULTURNÍ	36
ŠKOLSTVÍ	38
MATEŘSKÁ ŠKOLA, NÁDRAŽNÍ ULICE	38
MATEŘSKÁ ŠKOLA, JUNGMANNOVA ULICE	38
SLOUČENÍ MATEŘSKÝCH ŠKOL.....	38
MATEŘSKÁ ŠKOLA STŘED	39
ZÁKLADNÍ ŠKOLA J. A. KOMENSKÉHO.....	39
ZÁKLADNÍ ŠKOLA DR. JOKLÍKA.....	40
ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA.....	40
DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE	40
KLVAŇOVO GYMNAZIUM	40
SPORT	42
KOŠÍKOVÁ.....	42
TJ SOKOL	42
CYKLO KLUB KOJOV	42
TENISOVÝ KLUB	42
FOTBAL	43

BASEBALL.....	44
BĚH TERROHO FOXE.....	44
DROBNÉ ZPRÁVIČKY SPORTOVNÍ.....	45
ZDRAVOTNICTVÍ	47
OKRESNÍ NĚMOCNICE.....	47
ÚSTAV SOCIÁLNÍ PÉČE PRO MLÁDEŽ	48
POHYB OBYVATELSTVA	49
PRVNÍ KOVOVÝ OBCÁNĚK ROKU 1999	49
SŇATKY.....	50
JUBILEA.....	50
ZLATÁ SVATBA	51
DIAMANTOVÁ SVATBA	51
SETKÁNÍ PĚTASEDMDESÁTÍKŮ.....	51
UDĚLENÍ ČESTNÉHO OBYČANSTVÍ.....	51
ÚMRŤ.....	52
RŮZNÉ	53
HASIČI	53
PEL-MEL	56